

கிடாசார்யர்

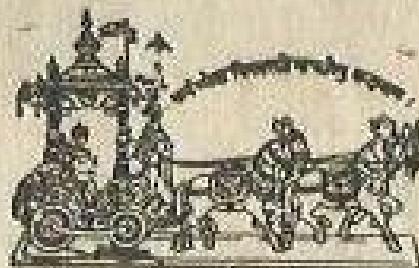

கீதாசார்யன்-43

ஆழவார் எம்பெருமானுர் ஜீயர் திருவட்டகணே சங்கம்

தொகுதி 4 | தூத்துபிள்ளை | சித்திரைய் | பக்கம் 82 | பகுதி 7

ஆசிரியர்:

M. A. வெங்கட விருஷ்ணன், M. A. M. Phil,

பெஞ்சார் குழு :

T. C. A. ராமாநுஜம்
M.A., B.L., I.R.S. (தலைவர்)
N. கணபதி
விறப்பீசு இயக்குநர்
R. சுவீசுகந்திரன்
பொதுத்தொடர்பு இயக்குநர்
P. T. ஸ்ரீனிவாஸன்
நிர்வாக இயக்குநர்

ஷாக்கர் குழு:

ஶாண்டி. வி. பார்வி (தலைவர்)
K. R. ஸ்ரீனிவாஸாராமியர்
Dr. V. V. ராமாநுஜம்
S. வெங்கட விருஷ்ண
பட்டாச்சாமியா
K. E. B. ரங்கராஜன்

T. தெற்குமாட வீதி,
திருவல்லிக்கேணி
மேற்கொ-600 005.

தலை இதழ் எண்
ஒரு ரூபாய்
வருடச்சந்தாரு. 12/-

து-க்ரைஸ்து-கிறிஸ்து

எட்டு கூழ்ந்த கிரீத மன்றத்துறைம் பிரதார நானாப் எத் துணையோ மகாண்சன் பிரதார நிதிகளிலுள்ளன. பிரதார நிதிகளில் காலக்கழலில் மகாராந்தாரா பார். காலக் காலங்கள் குடியேத வர் சிகர். அந்த சிகராயும் திருவாக்காலப் பிரிக்காரம். ஆகீம் விசாரத்தில் ஏடுபட்டு விபாய வேதாந்தங்களுக்குப் புத்தகாசிர் கொடுத்து மநப்புட்டசி செய்தவர் ஒத்துவகை. சமுதாயத்தின் ஜெனக்கிக் கொக்கிரிப்பங்களை அதிகப் படுத்தவும் அடிக்கிணைத் தலிர்க்கவும் புரட்சி செய்தவர் இங்களுடையகை. கைத்தீகப் புரட்சி செய்தவர்கள் ஜெனக்கிகப் புரட்சி செய்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. சமுதாயப் புரட்சி செய்தவர்கள் வேதாந்திகளை ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை. ஆகீம் விபதி வேறு சமுதாய நியதி கோரு என்ற கருத்தித் தீண்ட காலம் பாரில் உங்கத்து. எட்டு வயதில் சங்கியாசமேற்று குப்பது வயதுக்குள் நீர்க்கூவாத்துத்தத் துகர்த்த விவரிக்காமேற்றவும் கிருதைக்காலங்குகியற்றியற்றான சம்ஹாபகவந்தபாதர்க்கூட உணவும் கூறப்பால்கூ மிகுவை (பொய்). அது ஒரு கொப்பாலும் என்று கொள்ளுார்.

ஓப்பா. உமாக்ருட்டியூதூ பிரிக்கு கிருத வேதாந்தத்தை உடல் நிதிகளே கிருதைக்கூடு, வேதாந்தம் புதுத்திவோ①

சமுதாயப்புரட்சியை விளைவிக்கவும் ஸ்ரீ ராமாலூஜர் தோண்டி அர். “உலகம் எத்யம். பொய்யல்ல மனிதன் வாழப் பிறக் கிருக்கிறான். கைய்கரியமே அவனுக்கு சோட்ச சாதனம்” என்று வேதாந்த சிர்ணாயம் செய்தார். வாழுக்கை ஒரு சொன்ன பண்மன்றம், மனிதனுக்குக் கட்சமெய்க்கு ஒன்றிருக்கிறது என்று சொல்லி ‘கர்மண்யேவ அதிகாரஸ்தே’ என்று சிரா வாக்கியத்தின் எந்தியந்தை விளை கிறுத்தினார். இப்படி செய்யப் பட்ட விசிஞ்சிட்டாந்தை வேதாந்தப் புரட்சியாக மனித ஜனம் மேற்கூருக்கு உலகத்தில் காலன்று கோல் உள்ளடி என்றும் சிர்ணாயம் செய்தார்.

இப்படி பிரப்மகுத்திரந்துக்கு விபாக்கியனம் செய்த தோடு விரகனில்லை அவர். சமுதாயத்திலும் அனுவாச யாரும் செய்யத் துணியாத புரட்சியை விளைவித்தார். பகவத் கைய் கீர்த்திக் கடுபட்டவர்களிடை ஓரளி வித்பாசம் கிடையாது. என்பதைப் பலரூக்க தாமே கண்டமுத்தானில் செய்து கொட்டினார். செல்கூப் பிள்ளையாத தோட்டர்க்கு ஒழுவாக்க முன்னில் பெண்ணை பெருமாளுக்கே திருமணம் செய்விந்தார். ஆகி திராவிடர்களை திருக்குலத்தார் என்றாற்றிய அவர்களை ஆபைப் பிரகோஷம் செய்யிந்தார். பிறகு உத்தயனுள்ள இன்னையுறுங்கள விழவிதால் ஆக்கு அந்தங்களைவிட அதிகமான ஏற்றங்கால அளிந்தார். அந்த சிழ்க்குலத்தான் இறந்தபோது அவனுக்கு ஈமக்கிரியை களைத் தாமே செய்தார். விழவிவிள மனையிடம் தேவநாளி யுள்ள பொன்னுக்கி இறந்தபோது அவனுக்கும் தானாக்கிரி யையை தாமே செய்தார். எப்படி பாமாத்மா என்ன தீவாசனி களையும் சமதிருஷ்டியுடன் தோக்குவிருக்கே அப்படிமே ஸ்ரீராமா குஜரும் நோக்கினார்.

வைத்தை தமிழ்நாட்டின்று காலத்தில் இந்தகைய புரட்சி களை ஸ்ரீ ராமாலூஜர் செய்தார். காம் தீங்கு யெட்டிப் பேச்சு பேசிக் கொள்ளுடி சட்டத்திட்டங்கள் போட்டும் சாதிகள்

ஞாயாத பெரும் சமுதாயப் புட்சினை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பகவத் ராமாநுஜர் கெப்துமுடிந்தார். அவருடைய உட்டம் பகவத் பகவத் கூல்க்கிறம். அவரது ஆயுதம் கடல் போக்கு கருணை.

இப்படி கவதீஸ் புட்சியும் சமுதாயப் புட்சியும் இனிலைத்து சாதனை புரிந்த மகன் இந்து வாணி மாரும் பிறக்கதறின்கூல். அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீராமாநுஜருடைய வரலாற்கால எழுத முன் கூந்திருக்கிறோன். கீல்ட் காவைகள் எழுதிந்த பயங்கிக் கொண்ட கூருந்த இந்த பெரிய கிரித்திரத்தை இப்பொழுது எழுதிந்து கூணிக்கு தூவுக்கிணிருக்கிறோன். கூபையில்கால காரியமான ஒரு கூபன் கொண்டபடி “ஆகைபற்றி அதற்குறைந்தேன்” அவன் படி முன் வந்தது “ாசிள் கொற்றத்து திராமன் கூதை” — குதற்கொள்ளுமின்கால ராஜ்யாநம் கெப்த திராமன் கூதை. நானும் குதற்கொள்ளுமின்காலவர் மட்டுமல்ல. அவர் திருவடி. பந்தினார்க்கு கூற ஏதும் கூவ்கால பகவத் ராமர் ஆஜரின் கூழ்க்கையை எழுத முற்படுவிறோன். பகவதீஸ் போன்று கால உயிர்களுக்கும் கருணை காட்டி இந்த கவுபத் தை வாழ்விக்க வக்கு எங்கை திராமாநுசரின் வரலாற்கால புணியும் பெரும் பணியில் அவரது திருவடி கீணித்து விருவேசிக்கிறோன்.

ஸாதார்சனார் பதில்

52. மந்த்ரத்ரயம் என்று என்ன?

திருமந்த்ரம், தவயம், சரமச்வோகம் என்பவை ஸ்ரீ கௌண்டோவனுக்கு ஆசார்யன் அவசியம் உபதேதிக்க வேண்டிய மந்த்ரத்ரயமாகும்.

53. பத்ரயம் என்று என்ன?

திருவஷ்டாக்ஷரமாகிற திருமந்த்ரத்தில் அடங்கிய முன்று பதங்கள் பத்ரயம் எனப்படும். அவற்றில் முதல்பதமான பிரணவம் ‘ஸ்ரீவன் எம்பெருமானைத் தவிர மற்றெவருக்கும் உரியவனுபிராதவன்’ என்றும், இரண்டாவது பதமான நமச் சப்தம் ‘ஸ்ரீவன் எம்பெருமானையொழிய வேறேனதயும் உபாயமாகக் கொள்ளத் தகாதவன்’ என்றும், நாராயணம் என்னும் மூன்றாவது பதம் ‘நாராயணதேய முகமலர்த்திக் கேயான கைங்கரீயமொழிய வேறேன்றும் ஸ்ரீவனுக்கும் பயன்று’ என்றும் விளக்குகின்றன.

ஸ்ரீ உ வே, கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார்
ஸாதாரனம் ஆசிரியர்

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி - 17.

54. ஜ்ஞாநத்ரயம் என்று என்ன?

முற்கூறிய மூன்று பதங்களாலும் முறையே அறியப் படும் 1) ஸ்வஸ்வரூப ஜ்ஞானம், 2) ப்ராபகம் எனப் படும் உபாயத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், 3) ப்ராப்யம் எனப்படும் உபேயத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் என்றும் மூன்றும் ஜ்ஞாநத்ரயம் ஆகும்.

55. சம்காத்ரயம் என்று என்ன?

ப்ரபன்னனுக்கு ஏற்படக்கூடிய மூன்று ஜெயங்கள் சங்காதரயமாகும். அவையாவன—(1) அனுதிகாலமாகச் சேந்திருக்கும் புண்யபாபங்கள் சர்க்குக்கியாகிற எனிய உபாயத்தால் அழிந்து விடுமோ? (2) ப்ரபத்தியாகிற மிக எனிய உபாயம் மிகச் சிறந்த பயனை அடைவிக்க முடியுமோ? என்பதை சங்காதரயமாகும்.

56. ஆகாரத்ரயம் என்று என்ன?

ஜீவஞ்சிடய ஆகாரத்ரயம் 13வது கேள்வியில் பதினில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேன்மை, நீர்மை, வடிவமாகு என்றும் மூன்றும் எம்பெருமாஞ்சிடய ஆகாரத்ரயமாகும். திருவாய்மோழி 5—5—5, திருவாய் 1—10—11, திருவாய் 5—1—5, அம்மஞ்சியிரான் 10, திருமாணி 2, திருவாசிரியம் 1 ஆகிய அருவிச்செயல் ஒவ்வொன்றிலும் எம்பெருமாஞ்சிடய முக்கியமான மூன்று ஆகாரங்களாகிற மேன்மை, நீர்மை, வடிவமாகு என்றும் மூன்றும் சேந்த பகுக்கட்டு ஆழ்வார்களால் அநுஸந்திகிக்கப் பட்டுள்ளது.

57. பர்வத்ரயம் என்று என்ன?

திருமந்திரத்தின் மூன்று பதங்களிலும் சொல்லப்பட்ட அந்ப சேஷ்டவ நிவருத்தி, அந்யோபாய நிவருத்தி, ப்ரயோஜினத்தர நிவருத்தி எனப்படும் மூவகைப்பட்ட விரோதி நிவருத்திகளையும் படிப்படியாக எம்பெருமான் ஜீவஞ்சிடக்கு உண்டாகும்படி சொன்கிறார், இது பர்வத்ரயமாகும்.

58. சோந்த்ரயம் என்று என்ன?

பூமி, அந்தமிஸ்தம், வீவாக்கம் என்றும் மூன்றும் சோந்தரயமாகும். பூமிக்குக் கீழான உலகங்கள், பூமி, பூமிக்கு மேலுள்ள உலகங்கள் என்றும் மூன்றும் சோந்தரயம் (மூவுள்கு) என்று கூறுவதும் உண்டு.

59. பாதந்தியம் என்றும் என்ன?

இந்த லீலாவிடையைக் காட்டிலும் மூஸ்மடங்கு பெரிய தாங்கயாலே தர்பாத்தியிடதி எண்பப்படும் நிதிய விடை பாதந்தியம் எனப்படும்.

60. ஸாம்யத்தியம் என்றும் என்ன?

பரமபதத்தில் எம்பெருமான் ஜீவனுக்கு அருள்ள
1) சூபஸாம்யம், 2) குணஸாம்யம், 3) போகஸாம்பம்
என்றும் மூன்றும் ஸாம்யத்ரயமாகும்.

61. புன்னமத்தியம் என்றும் என்ன?

பகவத் கைங்கரியமாகிற பரமபுரஞ்சார்த்தத்தைத்
தனிர்ந்த மற்ற பயன்களுக்குள் 1) மிகத்தாழ்ந்ததாயிருக்கை
(அஸ்பம்), 2) நீலையற்றதாயிருக்கை (அஸ்திரம்),
3) இனிமையற்றதாயிருக்கை (அபோக்யம்) என்றும்
உள்ள புன்னமகளும் புன்னமத்ரயம் எனப்படும்.

62. ஸாம்யமத்தியம் என்றும் என்ன?

1) பஞ்சடிதலைக்கும், 2) இந்தி யங்க என்,
3) ப்ராணங்களும் பத்தலிவதைய ஸாம்யமத்தில்
அடங்கிய மூன்றும் ஸாம்யமத்ரயம் எனப்படும்.

63. அசூரத்தியம் என்றும் என்ன?

ப்ரணவத்தில் அடங்கிய அகார உகார மகாரஸ்களாகிற
மூன்றும் அசூரத்ரயம் எனப்படும்.

64. தோழத்தியம் என்றும் என்ன?

1) அறிவு உண்டாகாமையாகிற அஜ்ஞானம் 2) சுங்கத்
நெட மஞ்சள் நிறபூள்ளதாக அறியுமிடத்திற்போலே, ஒரு

பொருளின் தன்மையை வேறுக அறிகையாகிற அங்கூர
நூலானம், 3) சிப்பியை வெள்ளியாக அறியுமிடத்திற்
போலே ஒரு பொருளையே வேறொரு பொருளாக அறிகை
யாகிற விபரிதநூலானம் என்னும் மூன்றும் தோழித்ரய
மாகும்.

65. ப்ரமாணத்ரயம் என்னும் என்ன?

ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் என்னும் மூன்றும்
உண்மையறிவுக்கு முக்கிய காரணமான ப்ரமாணத்ரயம்
என்ற நம் வித்தாந்தத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது.
இதன் விரிவு தீவிகா காரிகாவளி விவரணத்தில் கண்டு
கொள்வது.

[32 முதல் வரையிலுள்ள த்ரயங்கள் 'வார்த்தா
மாண'யில் பல வார்த்தைகளில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.
குறிப்பாக, 431, 432 வார்த்தைகள் காணத்தக்கனவ.
நமது விவரணத்தோடு கூடிய வார்த்தாமாணில் மாதங்
களின் ஸ்தர்சனம் வெளியிடாக வெளிவரும்.]

நிபாஷ்ய ஸாரம்

பரப்ரஹ்மம் ப்ரதயகுத்திற்கு விஷயமல்லாமென்று அதற்கு ஒரு வகுணமும் சொல்ல முடியாததாலும், வகுணத்தைக்கொண்டே எந்த வஸ்துவையும் அறிய வேண்டுமோதலாலும், வகுணத்தின் அளம்பவத்தினால் அறிய முடியாததான் இந்த பரப்ரஹ்மத்தைப்பற்றி விசாரம் செய்வதெப்படி? என்கிற ஆசேஷபத்தைப் பற்றுவிந்துக் கொண்டு “ஐந்மாத்யஸ்ய யதி” என்கிற இரண்டாவது ஐந்தரம் தோண்றியுள்ளதென்று கூறிப் பூர்வபங்குத்தையும் விவரித்தோம். இனி வித்தாந்தம் வருமாறு:—

இரு வஸ்துவுக்கு ஒரு வகுணம் சொன்னேமானால் அந்த வகுணமானது “மற்ற வஸ்துக்களிற்காட்டி இலும் இந்த வஸ்து வேறு பட்டது” என்பதை நன்கு காட்டிக்கொடுக்கு மீண்டும் சொன்னேம். அப்படி வேறுபாட்டைக் காட்டுவ தென்குல் என்ன? என்பதைச் சிறிது தெளியாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். விசேஷங்களைக்கொண்டு நாம் வேறு பாட்டை யறியவேண்டும். விசேஷ்யத்தில் ஏதோவாகு

**நீ. உ. வே. மஹாலித்வான் ராத்வாத பயங்கரம்
விசேஷங்களைக்கொண்டு நாம் வேறு பாட்டை யறியவேண்டும்.**

தர்மம் இருப்பதாக விசேஷங்கள் காட்டும்; அந்த தர்மத்திற் காட்டிலும் வேறுபட்டதான் எந்த தர்மமும் அதில் இருக்க மாட்டாதென்று அதனால் தெரிந்து கொள்ளுகிறோமா? அல்லது அந்த தர்மத்திற்கு விருத்தமான வேறெந்த தர்மமும் அதில் இருக்க மாட்டாதென்று தோற்று கொள்ளுகிறோமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். விசேஷங்களின்னால் வேற்பட்ட தர்மம் தனிர வேறு எந்த தர்மமும் அதில் [விசேஷ்யத்தில்]

இருக்க மாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளுகிறோமென்று சூறமாகில் முற்காலிய பூர்வபகும் ஈர்ஜிதமானும், உண்மையோவென்னில்; அப்படியில்லை. ஒரு விசேஷத் தினால் விசேஷங்யத்தில் ஒரு தர்மம் காட்டப்பட்டதேயானால் அதற்கு எதிரிட்டியான வேறு தர்மம் அதில் இருக்கமாட்டாதென்று நாம் தெரிந்துகொள்ளவாய்கிறோமென்றி அவிருத்தமான வேறெந்த தர்மமும் அதிலிருக்க மாட்டாதென்று நாம் தெரிந்துகொள்ள இயலாது. (உதாரணம்) நிலை விருதுப : [அறுத்த எருது] என்கிறவொரு வாக்யத்தை யெடுத்துக் கொள்வோம். இதில் கருணம் விசேஷங்கள். எருது விசேஷங்யம், நிலை : என்கிற விசேஷங்களானது இதர வ்யாவகருக்கிணைய (வேறுபாட்டை)க் காட்டுவதற்காகவே பிரயோலிக்கப் பட்டது. கருப்பு நிறக்கிறிரு விருத்தமான வெளுப்பு சிவப்பு முதலிய நிறங்கள் அந்த எருதிகிட்டத்தில் இல்லையென்று இதனால் நாம் தெரிந்துகொள்ளவாய்க்கிணைத்து இதற்கு அவிருத்தமான திரவ்யத்வம் முதலிய தர்மங்களும்கூட அதில் இல்லையென்று நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. கோகாநுபவம் அப்படியில்லை. ஒரு விசேஷங்யத்தில் பல பல தர்மங்கள் இருக்கலாம் விசேஷங்கள் தினால் அல்லது விசேஷங்களினால் எந்தெந்த தர்மங்களின் ஸ்தபாவம் ஏற்படுமோ அந்த தர்மங்கள் தவிர வேறு எந்த தர்மமும் அந்த விசேஷங்யத்தில் கிடையாதென்கிற பரப்பத்தில் ஒருதானும் ஒருவற்றும் உண்டாகமாட்டாது. அந்த தர்மங்களோடு மூன்றுபடும்படியான தர்மம் இருக்கமாட்டாதென்கிற ப்ரதிபத்தியே விளையும். “யுவன நிலை வழகு பங்குசீ தேவத்திடு” என்றால் யுவாவாயும் கறுத்தவானுயும் குத்தானுயும் தொண்டியாயும் தேவதத்தனிக்கிருஞ் என்று பொருள்படுகிறது. இதில் யுவா என்கிற விசேஷங்களானது யெனவனமுடைய என்று காட்டி, யெனவனமென்கிற அந்த தர்மத்திற்கு விருத்தமான இனமையும் முதுகொடுமிக்காத வாய் என்று காட்டுமேயல்லது அதற்கு அவிருத்தமான

நீலத்வம் வாமநத்வம் முதலிய தர்மங்களுமில்லாதவன் என்று காட்டமாட்டதான்கே? இப்படி ஒவ்வொரு விசேஷங்களைத் தயுமெடுத்துக்கொண்டு விழர்த்துதறிக.

விருத்தமான தர்மங்களும் ஏககாலத்தில் இருக்கப்படுமாதேயோழிய கால பேதத்தினால் அவையும் ஒரே வயக்கு விவிட்டத்தில் இருக்கத் தடையில்லை. “நீலவள்ளதாரதாரீ தேவதத்து:” என்றால் ஒரு காலத்தில் கருப்புத் துணியை அனித்தவனும் மற்றும் காலத்தில் வெஞ்சுப்புத் துணியையணிந்தவனுமேயிருப்பதில் விரோதமிக்கானம் யானே நீலவள்ளதாரரீ என்கிற இந்த விசேஷங்களைத் தாலாந்தரத் தில் [அடுத்த காலத்திலேயே] அம்பவிக்கக்கூடிய சீவேத வள்ளதாரனானத்துத் தவிர்க்கமாட்டாதன்கே. விசேஷ யோங்களைப்பற்றி இங்குனே தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விளையான் கள் பலவுள்.

பிரதிருத்தில் ஜந்மகாரணத்வம் குதிரைகாரணத்வம் வயகாரணத்வமென்றாரிகள் காலபேதத்தினால் ஒரு வயக்குவிவிட்டத்திலேயே ஒன்று செர்ந்திருக்கக் கூடியவையாதவால் அவிருத்தங்களோரும் விளைவுசார்த்தியுக்குமான பரப்ரஹ்மத்தினிட்டத்தில் ஏககாலத்திலேயும் இவை கூடும். ஆகவே ஜந்மகாரணத்வம் முதலிய காலங்களின்களினால் பரப்ரஹ்மத்திற்கு பலாத்தாபத்திலேன்பதில்லை. பரப்ரஹ்மம் கோத்ரஸ்தாந்திரசவின் கருமங்களுக்குத் தக்கப்படி விரும்பி செய்யவேண்டிய காலத்தில் ஸ்ராம்பிப்பதும் பிரளைம் செய்யவேண்டிய காலத்தில் ஸ்ராம்பிப்பதும் செய்கிறது. உலகில் உழவளுவனவன் வினை வினைக்கு வேண்டிய காலத்தில் அதை வினைப்பதும் அறுக்கவேண்டிய காலத்தில் அறுப்பதும் செய்வதுபோல் இதனைக் கொள்க.

அன்றியும், உத்தர நாராயணருவாகம் முதலான வற்றில் வண்டிபதித்வம் முதலிய அளாதாரண சிறுணங்கள்

கனிகூல் ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமான வள்ளுவானது ஜநமாரணத்வம் முதலிய ஸ்தானங்களினுள் ப்ரதிம் பதார்ந்தமாக ஜ்ஞாபிக்கப்படுகிறதென்றும் கொள்ளக்குறையில் வாய்மயாலே இரண்டாவது பகுதித்திடும் தோழுமிகிளை முன்னே விவரிக்கப்பட்ட பூர்வபங்குத்தை வீண்டு வாசிப்பது.] ஏவஞ்ச, ஜகந்தநமாதி காரணத்வமானது விசௌஷணமாகவும் உபவஷணமாகவும் ப்ரதிம்யஸ்தானமா வதற்கு யாதொரு தடையுமில்லையென்று தெரிற்று. இன்னும் இங்கு விரிவாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமெனவ பலவன்னு. அவை சாஸ்திரஜ்ஞாவிகளுக்கே க்ரஹிக்கவும் ராசிக்கவும் கூடியவையாதலால் இவ்வாலோடு நிறுத்தப் படுகிறது.

— — — (2)

ஒந்மாத்தியத்தை மோராத்தம் முறிற்று.

(தொடரும்)

Anhthing & Everything in
Real Estates
(Buying & Selling Properties)
Civil Constructions
Please Contact

MINERVA ENTERPRISES

2, Narayanan Street,
Mahalingapuram,
Nungambakkam, MADRAS-600 034.

திருவாங்கன் ஓலா மாங்களூரு மாவட்டம்

21. அரங்கன் ஆழாச் சந்திப்பு

நாகர் ஜோவின் விட்டுப் புறப்பட்ட அரங்கனது ஊரிலும் நேராக திருவனந்த யுரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

கரமணை ஆற்றங்களையக் கடந்ததும், எதிரே விளாஞ்சி கோலைப் பிள்ளை ஓட்டோடி. வந்து அரங்கனை வீழ்ந்து வள்ளுகிறான்னிரை ஆழுகப் பெருக்கினார். பிள்ளை உலகாசிரியரின் அத்தியந்த சீடரான இவர், தமது குரு மறைந்த பிறகு நேராக திருவனந்தபுரம் வந்து ஆசிரமம் அமைத்து குருவின் திருவடிகளையே நினைத்து வரழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

மலையாள தேசம் அப்போது நடிகளும் நீலைந்த ஒரு தேசமாயிருந்தது. முறையாகச் செல்வதற்கு நின்ட சாலைகளே கிடையாது. ஆடிக்கொரு முறை நீர் நிலைகள் குறுக்கிட்டதால், நோன்றியையும் தெப்பத்தையும் ஆடிக்கடி உபயோகிக்க வேண்டி வந்தது.

அடர்த்தியான அதன் காடுகளில், கன்வர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்ததால் அவர்கள் கண்களில் படாமல் யாத்திரை செய்வதே கண்டமாக இருந்தது.

இது தனிர், மலையாள நாட்டில் பல பகுதிகளில் திட்டத் திட்டான இடங்களில் கடல் மார்க்கமாக வந்த துருக்கியர்

கள் குடியிருந்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் வசிக்கும் இடங்களில் கிட்டத்தட்ட சுதந்திரமாகவும், பூரண உரிமைகளோடும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஜார்வலத்தார் அவர்கள் வாழும் இடங்களையும் தவிர்த்துச் சுற்று மார்க்கங்களில் போக நேர்ந்தது.

பல வித கண்டங்களுக்குப் பிறகு கடைசியில் அரங்கள் ஜார்வலத்தார் கோழிக் கூடு போய்க் கேட்கதார்கள்.

மலையாளத்தில் உள்ள கோழிக் கூட்டுல் தமிழ் தேசத்தைச் சேர்ந்த அரேக தெய்வங்கள் தலைசம் அடைந்திருந்தன. பல வேணுவதி தலைகளிலிருந்து பெருமான் களும், நாச்சியார்தங்குப் புது ஓ. கூடியிருந்தார்கள். திருவரங்கத்திலிருந்து வந்த அரங்கத்தார் அவர்களுக்கு எல்லாம் நடுநாயகமாக விளங்கி வந்தார்.

மலையாளம் போவதற்கு முன், வழியில் பல பாண்டிய சிற்றரசர்களின் விதயத்திற்கும் அபிமானத்திற்கும் திருவூங்கள் பாத்திரமாக இருந்தார். அம்மன்னர்கள் யாவரும் அரங்கன் மீது அஞ்சு மிகுதியில் காணிக்கைகளைப் பொழிந்தார்கள். இதனால் பல ஆபரணத்திகளைப் பூண்டு அரங்கன் மீண்டும் புதுப்பொன்றுடன் தோற்றம் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். கோழிக் கூட்டுக்கு வந்த தெய்வங்களுக்கிடையே அவர் ஒரு மாபங்கள் போல் அழகுடன் திகழ்ந்து வந்தார்.

பல ஜார்களிலிருந்து வந்தவர்கள் பல தெய்வங்களிடையே ஆழவார் திருக்கரியிலிருந்து ஈடுகோபகும் (தம்மாழ்வார்) வந்து சேர்ந்திருந்தார். அவரது விக்ரைக்கத்தை வாகனத்தில் ஏழுந்தருள வைத்து திருநகரியைக் கேர்ந்த ஜனங்கள் அந்த ஜாரில் தலைசம் புகுந்திருந்தார்கள்.

அரங்கன் அந்த ஊருக்கு வந்துள்ளார் என்று அவர்கள் கேள்விப்படவே, ஆழ்வாரை அழைத்துக் கொண்டு குதூகல் நடையிட்டு அரங்கன் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி அவர்கள் விரைந்தார்கள்.

அரங்க ஊர்வலத்தார், அரங்களை மிக நேர்த்தியாக அலங்கரித்து, முத்துச்சட்டையையும் பொன் அங்கியையும் அணிவித்து எவ்வாறித சம்பிரதாயங்களுடன் சித்தமாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

வேகமாக வந்த திருநகரி ஊர்வலத்தார், தூரத்தில் அரங்கன் நிற்பதைக் கண்டு புனிதத்து, நம்மாழ்வாரை ஆழ்ந்து போன்ற நடையில் அலையாடுவது போல ஆட்டிட்டுக் கொண்டு, ‘முனியே! தான்முகனே, முக்கள்ளப்பா’ என்ற பாடலை அனுசந்தித்தவாறு மெய்யெல்லாம் விழிர் விதிர்க்க, கண்களில் ஈரம் பெறுக, தலைவனுக்காக ஏங்கும் சூலமகள் போல் முகத்தில் விரகத்தைப் பிரதிபலிக்க நடந்து வந்தார்கள்.

ஆழ்வார் மிக நெருங்கியதும், அரங்க ஊர்வலத்தாரும் அரங்கரை அழைத்துக் கொண்டு முன்னே போக, ஆன்ட வனும் பக்தரும் சந்தித்துக்கொண்ட காட்சி மிகக் கொலை கலமாக இருந்தது,

அந்த நிகழ்ச்சி வேவை சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி.

ஏனேனில் வெகுநாட்களுக்குப் பிறகு அரங்கனும் ஆழ்வாரும் முதன் முதலில் சந்திக்கிறார்கள்.

அந்த நிகழ்ச்சிக்கு இரண்டு அவ்வது மூன்று நாற்குண்டு களுக்கு மூன் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் சந்தித்து வந்தார்கள், திருநகரியிலிருந்து ஆழ்வாரை

பக்த ஜனங்கள் பல்லக்கிள் ஏற்றி திருவரங்கத்திற்குள் கொண்டு வருவார்கள். ஆழ்வாரும் அரங்கனும் சந்தித்துக் கொள்வதைப் பெறிய விழாவாகக் கொண்டாடுவார்கள். ஆழ்வார் சிலநாட்கள் திருவரங்கத்தில் தங்கியிருந்து விட்டுப் பிறகு பிரியாவிடை பெற்று, தெற்கே நெல்கீச் சீணயில் உள்ள திருத்தகரிக்குப் போய்விடுவார்.

இப்படி வருடா வருடம் சந்திப்பு நடந்து வரும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நம்மாழ்வார் திருவரங்கத்திற்கு வர இயலாமல் போயிற்று. இதனால் வருத்தம் அடைந்த திருவரங்கக் கோவிலார் நம்மாழ்வாருக்காகத் தங்கள் கோயிலிலேயே ஒரு சந்தித் தட்டி அதில் அவரைப் பிரதிஷ்டித்து செய்து வைத்தார்கள். அதன் பின்னர், திருத்தகரியிலிருந்து நம்மாழ்வாரைத் திருவரங்கத்திற்கு எழுந்தது வரும் வழக்கம் அறவே நின்று போயிற்று.

ஆகவே, நின்ட காலத்திற்குப் பிறகு இப்போது மின்னும் இவர்களனது அபூர்வ சந்திப்பு மௌயியாள ராஜ்யத் திடுள்ள கோழிக்கூட்டில் எதிர்பாரா விதமாக நடந்தது.

இந்தச் சந்திப்பில் இருதரத்து ஜனங்களும் மிகவும் புளித்துப் போனார்கள்,

அரங்க கோஷ்டியார் நம்மாழ்வாரை அரங்கனேடு ஆசனத்தில் அமரச் செய்தார்கள். அரங்கனது முத்துச் சட்டையை ஆழ்வாருக்குப் பரிவோடு சமர்ப்பித்தார்கள்.

இன்னும் பல அண்ணியோன்ய ஈடுபாடுகளுடன் ஆழ்வாரும் அரங்கனும் கோழிக்கூட்டில் பல நாட்களை ஒன்றுக்கே கழித்தார்கள்.

(தொடரும்)

சிறுவர் பகுதி

மதுரகவியாழ்வார்

பூர்ணம்

தாத்தா : அமருங்கள் குழந்தைகளே! இந்த மாதம் உங்களுக்கு தம்மாழ்வாரைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள். மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

என்னான் : என்ன தாத்தா நீங்கள்? இது சித்திரை மாதம் தானே? இந்த மாதத்தில் மதுரகவியாழ்வார் தானே?

தாத்தா : சரியாகச் சொன்னாய் கண்ணு. எனக்கு வயதாகி விட்டது இல்லையா? அதனால் இது எந்த மாதம் என்பதையே மறந்து விட்டேன். அதனால் பரவாயில்லை. மதுரகவியாழ்வாரைப் பற்றிக் கூறும்போது தம்மாழ்வாரையும் சேர்த்துத்தானே சொல்ல வேண்டும். மதுரகவியாழ்வார் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அருகிலுள்ள திருக்கோணில் மூலையிலை பிராயண குலத்தில் சித்திரைமாதம் சித்திரை நகஷத்திரத்திலே பிறந்தார். உரிய காலத்தில் பஞ்ச ஸமஸ்காரம் பெற்று. வேத சாஸ்திரங்களையும் கற்று வல்லவராய் இருந்தார். இவருக்கு-----

(அதற்குள் நாராயணன் குறுக்கிட்டு)

நாடாய்னான் : இவருக்கு மதுரகவியாழ்வார் என்பது இயற்பெயரா? அல்லது பட்டப்பெயரா தாத்தா?

தாத்தா : அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். 'மதுரக்கி, என்பது வடமொழிச் சொல். மதுரம் என்றால் வடமொழியில் இனிமை என்பது பொருள். இவர் செவிக்கினிய சொற்களாலே கணிதை பாடக்கூடியவராகவயாலே இவருக்கு 'மதுரக்கி' என்ற புகழ் பெயர் ஏற்பட்டது. இவர் ஒரு சமயம் தில்ய தேசயாத்திரை சென்றிருந்த சமயத்தில், திருவபோத்திலில், திருக்கோண்ட பெருமாண் செவிக்க எண்ணி தெற்கில் கண் செலுத்திய போது காட்டுத்தீ போன்ற ஒரு பெரிய ஒளி இவர் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது.

ஸ்ரீதேவி : ஒரு சந்தேகம் தாத்தா. இவர் பிறந்ததே திருக்கோண்ட தானே? அப்படியிருக்கும் போது அவர் திருக்கோண்ட பெருமாண் செவித்ததில்லையா தாத்தா?

தாத்தா : நல்ல கேள்வியம்மா இது. ஒதுவேளை, அவர் திருவபோத்திலில் சந்தியாவந்தனாம் செய்யும் போது தெற்கு முகமாக நோக்கியிருக்கலாம். அங்காறு நோக்கிய போது ஆகாயத்திலே தில்யமான ஒனியைக் கண்டிருக்கலாம் என்பது ஒரு யூகம்தான். அந்த ஒளி எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை அறிய ஆகசப்பட்டு அதனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார். அவ்வொளி திருக்குருக்களில் உள்ள ஒரு புளிய மரத்தில் வந்து மகறந்து விட்டது. அங்கே புளிய மரத்தடியில் 16 வயது பாலகர் ஒருவர் இருப்பதைக் கண்டார்.

கண்ணன் : யார் அந்த 16 வயது பாலகர் தாத்தா?

தாத்தா : நீதான் சொல்லேன் பார்க்கலாம். (கண்ணன் விழிக்க) என்ன முழந்தைகளே உங்களில் யாருக்குமே தெரியாதா?

ஸ்ரீதேவி : எனக்குந் தெரியும் தாத்தா. அவர் காந்தியின் குழந்தை மாறன் தானே!

காஷாயன் : மாறனு? யார் அது தாத்தா? நாங்கள் கேள்விபட்டதே இல்லையே!

தாத்தா : ஏன் இல்லை? நான் அவருடைய மற்றொரு பெய்ரைச் சொன்னவுடன் நிங்களே ஆச்சரியப்படப் போ கிறீர்கள். அவர்தான் நம்மாழ்வார். இப்போது தெரிந்ததா? இவர் புளிய மரத்தடியில் ஆடாமல் அஸையாமல் இருப்பதைக்கண்ட 'மதுரகவிகள்' இவருக்கு உணர்ச்சிகள் (சைதன்யம்) இருக்கிறதா? என்று அறிந்து கொள்ள ஒரு கல்லை எடுத்துப் போட்டார்.

கண்ணன் : ஐயோ பாவம் நம்மாழ்வார்! அவருக்கு வலிக்காதா தாத்தா!

தாத்தா : மதுரகவிகள் கண்ணத் தாக்கிப் போட்டதும் நம்மாழ்வார் கண்ணத் திறந்து பார்த்தார். அவருக்கு ஞானம் இருக்கிறதா என்று அறிவதற்காக, மதுரகவிகள் செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால் அது எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக்கும்?, என்று கேட்டார், உடலே மாறலும் 'அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கும்' என்று பதில் கூறினார்.

காஷாயன் : என்ன தாத்தா ஒன்றுமே புரிய வில்லையே? கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்லுப்பட்டனர்.

தாத்தா : இதை எவ்வளவு விளக்கினாலும், அது உங்களுக்குப் புரிவது கடினமே. இருந்தாலும் ஓரளவு விளக்கிச் சொல்லிறேன். அதாவது 'இந்த உடலிலே ஆத்மா (ஐயிர்) பிறந்தால் அது எதை அநுபவித்துக் கொண்டு எங்கு இருக்கும்?' என்று கேட்டார் மதுரகவிகள். அதற்கு மாறன் 'அந்த உடலின் சகதுக்கங்களை அநுபவித்துக் கொண்டு அந்த உடலிலேயே இருக்கும்' என்று பதில் கூறினார். அதைக் கேட்ட மதுரகவிகளும், நம்மாழ்வாரின் அறிவைக் கண்டு மயங்கி அவருடைய சீரானார்.

ஸ்ரீதேவி : தாத்தா ஒரு சிறிய சந்தேகம். மதுரகனிகள் நம்மாழ்வாரை விட பெரியவர்தானே? அப்படியிருக்கும் போது மதுரகனிகள் எப்படி நம்மாழ்வாரின் சிட்ராஞ்சுர் தாத்தா?

தாத்தா : மிகச் சிறந்த கேள்வி இது. அதாவது நம்மாழ்வாருடைய அறிவைக் கண்டு மதுரகனிகள் மயங்கிய கால், அவருடைய வயதைப் பற்றியோ, குலத்தைப் பற்றியோ கவலைப் படவில்லை. ஏன்? நாம் கூட நம்மைவிட சிறியவர்களிடத்தில் நல்லது இருப்பின் வயது வித்தியாசத் தைப் பாராமல் அதனை ஏற்றுக் கொள்வதே நல்லது. அவர்கள் சிறியவர்கள் தானே என்று அவட்சியப்படுத்தக் கூடாது. சரி கதையை எங்கே விட்டேன்?

கண் ஜான் : நான் சொல்லிறேன் தாத்தா. மதுரகனிகள் நம்மாழ்வாரின் சிட்ராஞ்சுர் என்று கூறினார்கள்.

தாத்தா : மதுரகனிகள், நம்மாழ்வாரின் திருவடிகளில் விழுந்து சேவித்து அவரையே எவ்வாமாகக் கொண்டு வைக்க காரியம் செய்து வந்தார். நம்மாழ்வாரும் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிய நான்கு ப்ரபந்தங்களையும், மதுரகனிகளுக்கு உபதேசித் தருளினார். மதுரகனிகளும் அதனை ஒலியில் எழுதிக் கொண்டார். மேலும் நம்மாழ்வார் பரமபதமடைந்த பிறகும் இவர் நம்மாழ்வாரின் பிரிவை ஆற்ற முடியாமல், ஆழ் வார் அவதரித்த திருக்குருக்கரிக் கர்ச்சா விக்கிரத்தை ஏற்றியருளப் பண்ணி, உத்ஸவங்களைச் சிறப்பாக நடத்திக் கொண்டு *காரி மாறன் வந்தார், சட்கோபர் வந்தார், பராங்குசரி வந்தார், திருக்குருக்கர் நம்பி வந்தார், திருவாய்மொழிப் பெருமாள் வந்தார், என்று பல விருதுகளை மூழங்கி நாடெங்கும் அவருடைய தின்யப் பிரபந்தங்களை பரப்பி வந்தார்,

நாராயணன் : அவ்வளவுதானு? கதை முடி நிலை
விட்டாதா தாத்தா?

தாத்தா : ஏன் இவ்வளவு அவசரப்படுகிறும்? எங்கே
யாவது வெளியில் போக வேண்டுமா? நாராயணன்
'இல்லை' என தலையை அசைக்க தாத்தா தொடர்கிறார்)

மதுரகவிகள் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட அக்காஸ்
சங்கப் புலவர்கள் 'எங்களோடு வாதம் செய்து ஜெயித்து
சங்கப் பலகை ஏறினாலோழிய இவ்விருதுகளை முழுங்கவிட
மாட்டோம்' என்று தடுத்தார்கள். மதுரகவிகளும்
'எங்களாற்பாரி உங்கள் சங்கப்பலகைக்கு எழுந்தருள முடியாதாகயால் அவருடைய திருவாய்மாழியில் 'கண்ணன் கழலினை'
எனும் துறைக்கை எழுதிய இவ்வோலையை உங்கள்
சங்கப் பலகையில் வையுங்கள்; பலகை இதற்கு இடம்
கொடுத்ததானால் அவரை ஏற்றுக் கொண்டதாகும்' என்று
கூறி அவ்வோலையைக் கொடுத்தார்.

கண்ணன் : அந்தச்சங்கப் பலகை அவ்வோலையை
ஏற்றுக் கொண்டதா? இல்லை தன்னி விட்டதா தாத்தா?

தாத்தா : இது என்ன பைத்தியகாரத்தனமான கேள்வி?
அந்தச் சங்கப் பலகை 300 புலவர்களையும் தான் மிதக்கும்
பொற்றுமரைப் பொய்கையிலே கலிழ்த்துத் தன்னி
'கண்ணன் கழலினை' என்ற ஆழ்வாரின் அவ்வோலையை
மட்டும் தரித்துக் கொண்டு நின்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ண : அச்சுசோ! அந்தப் புலவர்கள் தன்னிலிரு
வேய அமிழ்த்து விட்டனரா தாத்தா?

தாத்தா : இல்லை இல்லை. நீரில் கிழுந்த புலவர்கள்
தட்டுத் தடுமாறி கரை சேர்ந்து, கரிவம் அழிந்து, அவரிடம்
அபசாரப்பட்டதற்கு பிராயக்சித்தமாக ஒவ்வொருவரும் ஓவ்
வொரு துதிப்பாட்டில் பாடினாரீகள். மேலும் ஸ்ரீமந் நாராயண

ஒரு நம்மாழ்வாராக அவதரித்திருக்கிறார் என்றுணர்ந்து, ஆழ்வாரிடம் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டு, தங்களுடைய கலி நேதகளேல்லாம் ஆழ்வாருடைய வாக்கில் தோன்றிய தமிழ் மறையின் சொல்லுக்கு ஈடாகாது' என்று கூறி ஆழ்வாருடைய விருதுகளை தாங்களே மூழங்கி கொண்டு சென்றார்.

நாடகயணன் : இவரி 'கண்ணிறங்கிறுத்தாம்பு' என்ற பாடங்களை மட்டும் தான் அருளிச் செய்தாரா தாத்தா?

தாத்தா : ஆம். இவரி இதனைப் பாடவில்லை யென்றால் நம்மாழ்வாரின் பெருமையை யாருமே உணர்ந்திருக்க முடியாது. நமக்கு இனிய தமிழ் பாட்டுகளான நாலாயிரி திவ்ய பிரபந்தமும் கிடைத்திருக்காது.

கண்ணன் : என்ன தாத்தா சொல்கிறீர்கள்? நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தது திருவாய்மொழி ஆயிரம் பாட்டுக்கள் தானே தாத்தா? மேலும் நாலாயிரத்துக்கும், மதுரகளிகள் பாடிய 'கண்ணிறங்கிறுத்தாம்பு' பிரபந்தத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம் தாத்தா?

தாத்தா : அப்படி கேள்டா என் ராஜா. அதாவது நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தது திருவாய்மொழியாயிரம் பாட்டுக்கள் தான். ஒரு காலத்தில் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்கள் யாருக்குமே கிடைக்காமல் மறைந்து போயிருந்தது. அப்போது நாதமுனிகள் திருக்குருங்கள் புனிய மரத் தடியின் முன்னால் அமர்ந்து கொண்டு 'கண்ணிறங்கிறுத்தாம்பு' என்கிற இப் பாசுரத்தை 120.00 முறை ஜூபித்தாரி. உடனே நம்மாழ்வார் அவர் முன்னால் தோன்றி அவருக்கு நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தை கடாக்கித்து அருளினார். அதனால் அழித்து போயிருந்த நாலாயிர மூம் நமக்கு மறுபடியும் கிடைக்கப் பெற்றது. ஆகவே நீங்களும் 'கண்ணிறங்கிறுத்தாம்பு' என்கிற பாசுரத்தைச் சொன்னாலே நாலாயிரமும் உங்களுக்கு நன்றாகவே வரும். அம்பெருமான் கடாக்குத்தாலே பேரும் புசுழும் அடைவிருக்காத!

திருத்தேவனர் தொகை

(கிழமூச் சாலை)

மாண்பித்துக்கற வாழி!— ஆழ்வார்களால் மங்களா சாலையைப் பெற்ற திவ்ய தேசத்து எம்பெருமான் கனுக்குத்தனியிப் பெருமை உண்டு. அப்பெருமான்களைக் கிட்டி வணங்கிப் பயன் பெறவேண்டுவது ஒவ்வொருவரின் கடனம். அந்த எம்பெருமான்களைவு அந்த ஒருக்கனுக்கே பெருமை; அவ்வுரிமையினாவர்க்குப் பெருமை; அவ்வுரிமை லுள்ள மற்ற உயிரினங்கள்; செடி கொடிகள், ஆறு குளம் எல்லாவற்றுக்கும் பெருமை; ஒரு திவ்யதேசம் இத்தனை பெருமைகளையும் பெற்று விளங்குகிறது என்றால், அதற்கு ஆழ்வார்களின் மங்களா சாலையே காரணமாகும்.

தீர்த்தேவனர்த்தோகை

அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார்களுக்கும், அவர்கள் அவதரித்த இடங்களுக்கும், அவர்களின் தொடர்புபெற்ற எல்லாப் பொருள்களுக்குப் பல்லாண்டு பாடுவது திருமாலடியார்களின் செயலாகும். நம்மாழ்வாரின் சரிக்கிரத்தையும், அவர் வேதம் தமிழ் செய்து உள்குக்க அளித்துத் (திருந்தாதார் தமிழ்மகு) திருத்திய செயற்களில் செயலையும் நினைக்கும் போதெல்லாம் ‘திருப் பொரு நல வாழி! திருநாட்டுத் தென்குருஷர்வாழி...வாழி! சடகோபன் இட்டத் தமிழ்ப்பாவிசே’ என்று பெரியோர்கள் உள்கணித்து வாழ்த்துவதைக் காணவிருமே.

மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு ஆறங்கம் கூற அவதரித்தவர் திருமங்கையாழ்வார். அழுதிலும் இனிய தமிழ்ப்பாசரங்களை அருளிச் செய்தவர். பலதிவைதேசங்களை சம்பாதித்து நமக்குக் கொடுத்தவர். இவரை நினைக்கும் போதெல்லாம் இவரைக்கொடுத்துத்தனியிப் திருக்குறைய ஊரும், அவ்வுரைத் தம் இடங்கொண்ட திருமங்கை

நன்னாடும், அந்தாட்டை வளமுறச் செய்யும் வற்றுவரு
புனல் மண்ணியாறும். ஆழ்வார் அருளிய ஒனியிக்க பாடல்
ஏனும் ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளத்தில் தோன்றி நீங்கா
நிலைவாக நிலைத்து நிற்கின்றன. 'மங்கை நகர் வாழிவன்
குறையலூர்வாழி! செங்கை அருள்மாரி சீர் வாழி,
பொங்கு புனல் மண்ணித்துறைவாழி, வாழி பரகானை
என்னில் தமிழ்ப்பாவிசை! என்று வாழ்த்துகிறோர்கள்.

திருத்தேவனூர் தோகை: — 'கங்கை கங்கை' என்று
சொன்னுலே பாவத்தைப் போக்கும் சிறப்பினைக் கொண்ட
கங்கைக் கரையையும், கங்கையிற் புலிதமாய காவிரிக்
கரையையும் மிகவும் விரும்பிப் பகவான் பயதிக்க தேசங்
களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு எழுந்தருளி இருப்பது போக
மண்ணியாற்றின் கரையையும் விரும்பி கோவில் கொண்டு
எழுந்தருளி இருக்கிறான். மண்ணியாற்றின் வடக்கேராயில்
திருவாறி தில்யதேசமும், தெங்காஸ மேல் திருத்தேவனூர்
தோகை என்ற நிலை தேசமும் இருக்கின்றன. இவ்வுறை
(திருத்தேவனூர் தோகையை) மாதவுப் பெருமான்
ஸ்ரீணிதி என்றும் கீழ்ச்சாலை என்றும் கூறுவர். அப்பகுதி
யிலுள்ளோர் அணைவரும் கீழ்ச்சாலை, கீழ்ச்சாலை, கீழைச்
சாலை என்றே கூறுகிறார்கள். திருத்தேவனூர் தோகை
என்ற பெயர் காதில் படுவதே அரிதாக இருக்கிறது!

இந்த எம்பெருமானுக்கு மாதவன் என்று திருநாமம்.
நீங்ற திருக்கோலம். க்ஷீராபதி நாச்சியார் என்ற பெய
ரோடு தாயார் எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்ரீணிதி
யில் மாதவுப் பெருமான் மேற்கு தோக்கியும், (பாற்கடலில்
தோன்றிய மகாலக்ஷ்மி) க்ஷீராபதி நாச்சியார் கிழக்கு
ஏகமாக மாதவன் மீது அருள் தோக்கைப் பொழிந்து
கொண்டும் இருக்கும் காட்சி ஸ்ரீப்பவர்களுக்குப் பெரும்
பாக்கத்தை அளிக்கவில்லது.

இயற்கையில் பறிச்ச நெஞ்சம்:— எம்பெருமான் சில இடங்களில் மலைமிது எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சோலைகளின் நடுவில் எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள், மற்றும் ஆற்றங்கரையிலும், கடற்கரையிலும் பெரிய நகரங்களிலும் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள், ஆழ்வார்கள் அந்தந்த எம்பெருமான்களை மங்களாசாலையில் செய்யும்போது அவர்களது பெருமைகளிலும், அழகிலும், குணங்களிலும் மனத்தைப் பறி கொடுப்பதைப்போல் அவன் இருக்கும் இடத்தின் குழந்தையில் காணப்படும் இயற்கைக் காட்சிகளிலும் மனத்தைச் செலுத்திய பாக்ரங்களை அருளிச் செய்கிறார்கள். திருவரங்கம் திருவேங்கடம் திருமானிருஞ்சோலை முதலிய தில்லதேசங்களைப் பற்றிய ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களில் இவற்றைக் காண வாரம். குறையல் பிரானின் (திருமங்கையாழ்வார்கள்) அருளிச் செயல்களில் இயற்கைக் காட்சிகள் பெருமளவில் இடம் பெறுகின்றன.

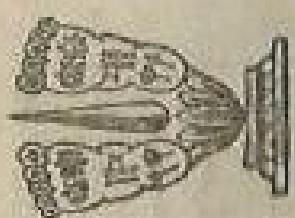
மாவிள்கள் ஒன்றி செய்வதை அகவுதல் என்றும், குவிள்களின் ஒனியைக் கூடுதல் என்றும் வண்டுகளின் ஒனியை மூர்வுதல் என்றும் கூறுவர், இடமோ மன்னையாற்றின் கரை! எங்கும் மன்றச் சோலைகள்! சோலைகளில் எப்போதும் தேன் மனம் விசிறது! வண்டுகள் தேவீஸ்யப்பகுதியிலிட்டு பெருங்களிப்போடு இசைபாடுகின்றன. ஆண்டாள் கூகூசீ என்று ஆனை சாத்தன் பறவையின் ஒனியைக் குறிப்பிட்டாள். ‘வண்டுகள் தேதை’ வென்று இசைபாடுகின்றனவாம். ஒரிடத்தில் இவ்வொலையை ‘தென்னே தென்’ வென்று ஆழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். மற்றொரிடத்தில் தென்ன வெண்ண வண்டின்னைச் சூரிய் என்கிறார். ஏன் இவ்வளவு ஈடுபாடு? வண்டுகள் மலையை கற்றிக் கொண்டிருக்கும். இவரும் பகவானது திருவடித்தாமரைகளையே நாடி இருப்பவர். வண்டுக்கு ஷட்பதம் என்று பெயர். இவரும்

ஷப்பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தவர், வண்டுகளின் ஒலி இனிமை, இவரது பாசுரங்கள் தேவனிலூம் இனிமை, இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமைகள் இருப்பதனுலேயே இவரது மனம் வண்டுகளின் இசையில் பதிந்ததோ!

கோஸ் பெருஞ் சங்கு:— பகவானின் கையில் வீற்றிருக்கும் சங்கு பாஞ்சஜுந்யம் எனப்படும். மிக்க வெள்ளமையான இச்சங்கு பகவானின் திருமேனிக்கே தலியழுகாகத் தருகிறது. இதன் ஒலி பகைவர்களுக்கு அச்சத்தையும், அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கவல்லது. பாரத யுத்தத் தோடக்கத்திலேயே பகைவர்கள் அஞ்சி ஒடும்படி செய்தது. துருவனுக்கு மெய் ஞானத்தை அளித்தது. திருத்தேவனுர் தொகை என்னும் இவ்வுரிமை மாதவன் தான் முன்னேறால் தேவலோகத்திலிருந்து பாரிஜாத மரத்துக் கொண்டு வந்தான். கொண்டுவர முடிவு செய்து பாஞ்சஜுந்யத்தை ஒளித்தான்; அங்வோலி என்றிசைகள் கடவுள், மலீகள் ஆகிறவற்றை நடுங்கச் செய்தனவாம், ஆனால், ஆண்டாள் மட்டும் சங்கோவியைக் கேட்கவும் சங்கோவிசெய்யும் போது தோன்றும் பகவானின் திருமூசமன்றலத்தின் அழகையும் ஸேவிக்கந்துடிக்கிறுன். *பகையோர் புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்சசங்கியழும் பல்லாண் G...* என்று நாமும் பல்லாண்டு பாடும்படி மாதவன் எழுந்தருவி இருக்கிறுன்.

ஆர்க்கும் வலம்புரியாகண்டறு மென்றுகொயும்
கார்க்கடலூம் வெற்பும் கங்களை வாற்—சீர்க்கும்
திருத்தேவனுர் தொகை மால் செவ்வாய் கவத்துநாற்
திருத்தேவனுர் தொகையுஞ் சாய்ஸ்து.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி 33

திருக்கணிஜப்பாக்ட எமூந்தருளி வாருங் பிரீவானா மா
மலையாட்டும் 28வது பட்டம் மீமத்பாரமாறு தேவத்யா ஶி
பிரீசட்கோப ராமா இலை ஜீயர் சீவாயி 20-4-82
அங்கு திருவத்திலிக் கே ஸெ டாமூந்தாருளி பட்ட ஜெப்
பிரைவேஸம் செப்பத்திருளிசிறேர். திருவல்லி கலேக்கிளியில்
ஒரு மாத காலம் டாமூந்தாருளியிருப்பார் என்று எதிர்
பார்க்கப் படுகிறது.

உலக இந்து சமய மாநாடு

புத்தன் புகழ்பாடும் இலங்கை அரசு இலங்கையில் 22—4—82 முதல் 26—4—82 வரை புரித இந்து சமய மாநாடு நடத்தவிருக்கிறது. ஆம் இலங்கை அரசே செலவு களை ஏற்று நடத்தவிருக்கிறது இலங்கை ஜகுதிபதி திரு. ஜெயவர்த்தனேஸ் மாநாட்டை முதலில் துவக்கி வைக்கிறார். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, செக்கோ கலோனியா, கனடா, ஆவாய் தீவு, மோரின்தென் ஆப்ரிக்கா இந்தியா, பரிமா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தாய்வாந் து, இந்தோனேசியா, நேபாளம் போன்ற 40 நாடுகள் மாநாட்டில் கூடவிருக்கின்றன. நேபாள மன்னர் அவர்களும் கவந்து கொள்கின்றார். மாநாட்டில் மூக்கியமாக நம வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசம், தரிம சால்தரம், ஆழ்வார் நாயன்மார், வேதாந்த சித்தாந்தங்கள் என்று நமது சமூதன தர்மங்கள் பற்றி பற்பல நிகழ்ச்சிகள் இந்து சமயத்துன் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக ஆராய்ச்சி ஆய்வு, அறிக்கை, தாக்கல், சொற்பொழி, பட்டிமன்றம், வழக்காடுமன்றம், கனியரங்கம், கருத்தரங்கம் விவாதம், மற்றும் கலை நிகழ்ச்சி, மாபெரும் பேரவீசனர் வலம், அலங்கார வண்டிகளின் அளவிவகுப்பு. இந்து சமயத் தந்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் புத்தகக் கண்காட்சி, இத்துக் கோயில் பற்றிச் சிறப்பு நூல் (மலர்) வெளியிடல், மூக்கியமாக இலங்கையில் ஐந்து ஏක்கர் நிலத்தில் நிரந்தர மாக இந்துசமய ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவுதல், பேச்சுப் போட்டி, எழுத்துப்போட்டி நடத்தித் தங்கப்பதக்கம் முதலிய பரிக்கள் வழங்குதல், சிறப்பு அஞ்சல்தலை வெளியிடல், இப்படிப்பற்பல அற்புத நிகழ்ச்சிகள் மாநாட்டில் நடைபெறவிருக்கிறது.

இம்மாநாட்டிற்கு தோசார்யனின் பிரதிநிதியாக
ஆழ்வார் திருநகரி மதுராகமி அண்ணுணியார் அவர்கள்
செல்ல விருக்கிறார்கள்.
— ஆசிரியர்

மூவரில் ஒருவரிட்ட திருப்பேயர்

ஸ்ரீவெங்கல ஸம்பரதாயத்தில் மூவர் என்னும் பெரிய நம்பி திருக்கோட்டிழூர் நம்பி பெரிய திருமலை நம்பி என்கிற ஆசாரியர்களைக் குறிக்குமென்று யாவரும் அறியலாம்; உடையவருக்கு ஆசாரியர்களான நம்பிகள் மூவராதல் பற்றி இவர்கள் மூவர் எனப்பட்டனர்; இதனால் “ஸ்ரீவரில் நால் வரில் மூவரில் முற்பட்டவர்கள் எந்தேஷ்வரியாமல் வைக்க ரோட் புரோடாசமாகச் செய்த புதர் கருத்யழும்” என்று ஆசாரியஹ்ருதயத்தில் அழகிய மணவரளப் பெருமாள் நாயனார் அருளியிருக்கிறார். இங்கு மூவரில் முற்பட்டவர் என்பது பெரிய நம்பிகளைக் குறிக்கின்றது.

தர்மபுத்ரர் ஸ்ரீவிதுராழ்வாஜுக்குப் புதரக்ருத்யம் செய்துள்ளார்; பெருமாள் ஸ்ரீஜடாயு மஹாராஜருக்குப் புதரக்ருத்யம் பண்ணினார்; அவர்களைப் போலவே பெரிய நம்பிகளும் மாறநேர் நம்பிகளுக்குப் புதரக்ருத்யஞ் செய்தகுளினார் என்பதை இந்த வாக்யம் தெரிவிக்கின்றது. இதனால், ஆளவந்தாருக்கு சிங்யராய் அவருடைய அபிமானத்திற்குப் பாதர் புதரான மாறநேர் நம்பிகளின் பெருமை விளக்குவது காணலாம்.

பெரிய நம்பிகள் உடையவருக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணிவர் என்பதால் ஆசாரியர்களான நம்பிகளில் முற்பட்டவராயினர்; அடுத்து எண்ணத்தக்கவர் திருக்கோட்டிழூர் நம்பிகள். இவர், மந்த்ரத்தினுடைய விசேஷார்த்தங்களை அருளிச்செய்தவர் என்பதால் இரண்டாவது ஆசாரியராகிறார்; மூவர் என்பதற்கு வியாக்யானமிடுகின்ற மணவாளமாழுளிகள் “பெரியநம்பி, திருக்கோட்டிழூர்

நம்பி, பெரிய திருமலை நம்பி” என்று அடைவுபடுத்திப் பேசியிருப்பகால் திருக்கோட்டிழூர் நம்பிகள் இரண்டாவது ஆசார்யர் என்பது தெளிவாகின்றது. மேலே தலைப்பில் ஒருவர் என்றது இவரைக் குறித்ததாகும்.

பெரிய நம்பிகள் இளையாழ்வாருக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணுவங்காலத்தில் திருவிலக்ஷ்மிக் சாதித்து, ராமாநுஜன் என்று நாமகரணஞ் செய்து, மந்த்ரரத்னம் என்கிற தவயதி கை ஸாக்கோபாங்கமாக உபதேசித்தார் என்று குருபரம் பராப்ரபாவத்தில் உள்ளது. தவயத்திற்கு அங்கம் திருமந்த ரம்; உபாங்கம் சரமச்சோகம். எனவே, ரஹஸ்யத்ரயத் தையும் ராமாநுஜருக்கு உபதேசித்தார் என்பது பெறவாயிற்று. மந்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் பொழுது அதன் பொருளோடு கூடவே உபதேசிக்க வேண்டுமென்பது விதி; அதனால் ரஹஸ்யத்தியத்தின் பொருளையும் அருளியுள்ளார் என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். இங்கேயுமிருக்க, ராமாநுஜர் திருவரங்கந்திற்கு ஏழுந்தருளி, நம்பெருமாளால் உபயிரிபுதிக்கு நாயகர் என்ற பட்டமும் பெற்றுவிறது. திருக்கோட்டிழூருக்கு எழுந்தருளினது எதற்கு என்றும் கேள்வி விறக்கலாம்.

திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுது பெரிய நம்பிகள் உடையவருக்கு தவயத்தின் விசேஷார்த்தங்களை அருளிச் செய்தபின்பு ‘இன்னமும் சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு; அவற்றை ஆளுவந்தாருடைய அபிமானந்தர்ப்புத் ராவு திருக்கோட்டிழூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே சென்ற கேளும்’ என்று நியமித்தார்: அதனால் உடையவர் திருக்கோட்டிழூருக்குப் பதிவேட்டு முறை நடந்து, பத்தொன்பதாவது முறையில் திருக்கோட்டிழூர் நம்பிகளிடம் திருமந்த ரத்தின் விசேஷார்த்தத்தைப் பெற்றுர். அதனை ஆழ்வாணுக்கும் ஆண்டாலுக்கும் தவிர வேறு யாருக்கும் சொல்ல வாகாது என்று நியமித்திருந்தார்; அப்படி நியமித்திருந்த

போதிலும் என்னோரும் வாழ வேண்டுமென்ற கருத்தால், மறுநாள் தெற்காழ்வான் ஸந்திதியில் பூர்வவைணவர்களைச் சொல்லி விட்டார்; ‘இதனை அறிந்த நம்பிகள், நம்மாணையை மீறி இப்படிச் சொல்லாமா?’, என்று கேட்டதற்கு ‘என்னோரும் வாழவேண்டும் என்ற கருத்தால் தேவர்குடைய திருவடிகளை முன்னிட்டுச் சொல்லி விட்டேன்’ என்று ர. உடையவருடைய பரந்த திருவள்ளத்தினைக் கண்டு உதந்து ‘‘உம்முடைய பரந்த திருவள்ளம் போல் நமக்குக் கூடிற்றில்லையே!’’ என்ற வருத்தத்தோடு ‘‘எம்பெருமானுரே! வாரும்’’ என்று எடுத்து அணித்துக் கொண்டு ‘‘அவரோ நீர்? என்று அருளிச் செய்து, அங்குள்ள அணைவரையும் தோக்கி ‘‘இதுவரையிலும் இத்தரிசனம் பாம் வைதிக ஸித்தாந்தம் என்றிருந்தது. இன்று முதல் எம்பெருமானுர் தரிசனம் என்னும்கோள்’’ என்று நம்பிகள் அருளிச் செய்ததாகவுள்ளது. அடுத்த முறை உடையவரைத் தனியாக எழுந்தருளும்படி நியமித்து சரமக்லோகார்த்தத்தை அருளிச் செய்து, ‘‘இதனை ஆழ்வாலுக்கு அருளிச் செய்தாலும் ஒருவருட்காலம் அவரைப் பண்விடை கொண்டு அருளிச் செய்ய வேணுமென்று’’ நியமித்ததாகவுமுள்ளது. இங்கு ஆராய் வேண்டிய விஷயமுண்டு.

மூழக்காப்படி சரமக்லோக வியாக்யாஸ அவதாரினையில், ‘‘இதில் அர்த்தம் கேட்கைக்காகவிடே எம்பெருமானுர் பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கல் எழுந்தருளிற்று’’ என்று அருளப்பட்டுள்ளது. இதனால், சரமக்லோகார்த்தம் கேட்கைக்காகப் பதினெட்டு முறை உடைய வர் நடந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. ப்ரதானமாக சரமக்லோகார்த்தம் கேட்கைக்கு என்று கொண்டால் திருமந்தராச்சத்தம் கேட்டதும் கூடும். பதினெட்டுமுறை நடக்கச் செய்தது பதினெட்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ள சரமக்லோகந்திற்காக என்பது தேறும். ஆழ்வாருடைய அவதாரத்தினத்திற்குப் பதினெட்டாவது தினம் இவருடைய அவதார

தினம் என்பதும் தோன்றும் என்பதற்காகப் பதினெட்டு
முறை நடக்கச் செய்தார் என்றாலும் பொருந்தும். இனி,
எம்பெருமானுரோ! வாரும் என்று நம்பிகள் அருளிச் செய்த
தால், உடையவருக்கு எம்பெருமானுர் என்ற திருநாமம்
வழங்கி வரலாயிற்று என்கிறார்கள். இது குடுமாயினும்
‘நீர் அவரோ?’ என்று கேட்டதற்கும் பொருளின்றிப்
போகும்; ஆகவால் தம்மாழ்வாருக்கு ஸ்ரீ ஆளவந்தார்
வழங்கியுள்ள திருநாமத்தையே உடையவருக்கு இட்டனர்
என்றால் பொருந்துவதாகும். ஆழ்வாரே ‘எங்கள் குலபதி’
என்று ஆசார்யரான ஆளவந்தார் அருளியிருக்கிறார் நம்பிக்கூடும்
அதனைத் தமிழில் கூறியுள்ளார் என்று கொள்ளுதல்
வேண்டும். எங்கள் குலபதி என்றாலும் எம்பெருமானுர்
என்றாலும் பொருள் இன்றே. இங்ஙனமாயின் ‘அவரோ
நீர்’ என்று கேட்டதற்கும் பொருள் உண்டு. நீர் ஆழ்வா
ரோ? என்று கேட்டதற்குல் உடையவரை ஆழ்வாராகவே
கருதி கிட்டார் என்பது புவனுகிறது. ஸ்ரேவச்வரன் உலகத்
திற்குப் பெருமானுயுள்ளான், அதனால் அவன் எம்பெரு
மான் என்பதுகிறான். திருக்குறுங்கப் பெருமானுர் ஸ்ரீ
வேஷ்ணவர்களுக்குப் பெருமானுர் ஆனார். அதனால், அவர்
எம்பெருமானுராயினர்; ஆழ்வாருடைய பெயங்கரயிட்டு
உடையவரை அழைத்தனர் தம்பிகள்; அன்று முதல் உடைய
வருக்கே எம்பெருமானுர் என்ற திருப் பெயர் சிறப்பாக
வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பது தெரிகிறது. இதனால்
‘எம்பெருமானுர்’ என்ற திருநாமம் திருக்கோட்டிழூர்
நம்பிகள் இட்டது என்பதும் பொருத்தமாகலாம் இனி
திருக்கோட்டிழூரிலே உடையவர் எழுந்தருளி நம்பிபக்கவிலே
சரமச்வோகம் கேட்கிறபோது தஞ்சமான அர்த்த விசேஷங்களை
யெல்லாம் அருளிச் செய்து, ‘தேவரீரைப் பலகாலும்
துவங்கப் பண்ணினத்தைத் திருவுள்ளத்திலே கொள்ளாதே
கிடைக்கி’; அர்த்தத்தின் சீர்க்கமணை வெளியிடவேண்டிச் செய்
தோயித்தனை; தேவரீர் லோக ஸ்மரக்குனுர்த்தமாகத் திருவ
வதநித்தருளிற்று:...இத்தரசனம் தேவரீரா திருநாமத்தினுலே
தான்தோறும் கொழுந்து விட்டு விளங்கப் போகிறது’
என்று நம்பிகள் அருளியுள்ளதைச் சரமோபாயத்தினையந்தில்
காணலாம். இதனால், ஆழ்வாரே எம்பெருமானுர் ஆனார்
என்பது பெறப்படும்.

நில்குனம் பழக்கலூம்!

தொண்ணூற்றிரண்டு உபந்யாஸமாகி

(ஆசிரியர் : ஸ்ரீ உ. வே. மஹாவித்வான் P. B. அன்னை
கடைசோரியர் ஸ்வாமி, காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்வாமி தமது தொண்ணூற்றிரண்டாவது
திருநகூத்ரங்கத்தொட்டி, தொண்ணூற்றிரண்டு விஷயக்
களைத் தமக்கே உரிய மூறையில்மிக அழகாக உபந்யாஸத்
களாகத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

கிடைக்குமிடம் :-கிரந்தமாண ஆபிஸ், காஞ்சிரபுரம்
631 503.

நில்குனமாமலை ஜீயர் ஸ்வாமி கோவையில்

(ஆசிரியர் : பேராசிரியர் இரா. அரங்காந்தன்,
33-34பாண்டிய வேளார் தெரு, மதுரை 635001).

ஒன்றேன வாணமாமலை ஜீயர் ஸ்வாமியின் வரலாறு
மிகவும் எனியதமிழில் குவைபட வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பக்கங்கள்-13 விலை குறிப்பிடப்படவில்லை.

நூற்றூட்டு நில்மதேச அங்கோத்து
சத்தநாமாவனி

(பதிப்பாசிரியர் D ஆராவந்தன், AP 241 2nd Sector, 13th
Street, K K. Nagar, Madras 600 078)

நூற்றூட்டு நில்மதேச கேசங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும்
பெருமாள் தாயார் திருப்பெயர்களாக நாமாவனி தொகுக்
பட்டுள்ளது. பக்கம் 16. விரும்புவோர் மேற்குறிப்பிட்ட
விளாசந்திரத் தாழ்த்து நிலவைசுமாக அலுப்பி வைக்கப்
படும் என்று பதிப்பாசிரியர் தெரிவிக்கிறார்.

பழக்கங்கள் கண்ட பரிசுள அரங்கன்

(ஆசிரியர் : புவவர் ஆ. ராமபத்திரன் M.A. 25, சன்னிதித்
தெரு, திருவிந்தநூர், மாண்சூர், 609 001)

திருவிந்தநூர் பரிமளரங்கள் விஷயமாக திருமங்கையாழ்
வார் அருளியுள்ள பத்துப்பாக்ரங்களுக்கும் மிக அழகிய
மூறையில் விளக்கவுனர் எழுதப்பட்டுள்ளது. பக்கங்கள் 64
விலை ரூ. 4-00.

கும்பிலைப் பூர்வநாளை வெளியாலம்

— Dr.K.V. ராமன்

1. கிடேக்க நட்டு பாகவதன்

பாரத நோத்தின் பழம் பெரும் சமயங்களில் தலைசிறந்து விளங்குவது கைஷ்ணவ மதமாகும். இதற்கு ஆதாரமாக வேதங்கள், உபஞிஷத்து, இதிகாச புராணங்கள், சமக இலக்கியம், திற்யப் பிரபந்தப் பாடல்கள் போன்ற பண்டைய இலக்கியங்களைச் சான்றுகொக்க கேட்டதாக இவற்றைத் தனிச் சமது சோனில்களில் காணப்படும் புராதன சாக்ஷாங்களும் கைஷ்ணவத்தின் தொன்மையையும் அதன் வளர்ச்சியையும் பற்றி பல ஆரிய வர்ணாற்று உத்திரங்களைச் சொல்லுகின்றன. இவற்றில் கிடைக்கக் கூடிய சில குளிர்மான சம்பவங்களைப் பற்றி வாசகர்களுக்கு அளித்திட முனைந்துள்ளேன்.

உதவிகேளை எம் கூட்டுச் சிடைத்துள்ள அளவு கல் வெட்டுக்கள் வேறு ஏதை கூட்டுத்தும் இல்லை என்றே கூறலாம். கும்பகூட்டுச் சுமார் ஒரு கூட்டுச் சுமார் குடும்பதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்காவது தமிழகத்தில் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. பெரும் பாஜும் அளவு சோனிக் குவர்களிலே பொதுக்கூப் பட்டுள்ளது. தனிச், திறக்கவெளிகளில் உன்ன பாஜநாளிலும்

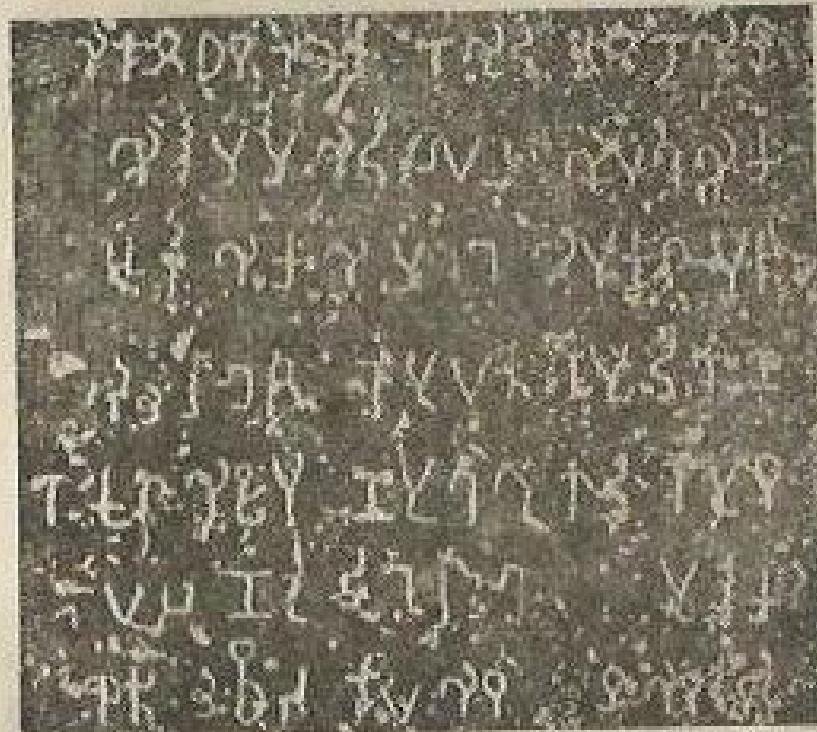
குடும்பிலும் துவழுஷ்தம்பம் போன்ற நூல்களிலும் கூப் பேடுகளிலும், நாணயங்களிலும் பாலங்கள் காணப்படுகின்றன.

சுமார் 2000 ஆண்டுகளின் வரலாற்று உண்மைகள் அவற்றில் பொதிந்து கிடைக்கின்றன. அரசர்களைப் பற்றியும், அவர்களது ஆட்சியைப் பற்றியும் அவர்தம் ஆற்றல்கள் பற்றியும் கால அளவுடன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தனிச் சொந்தாரா, சமூக, சமய வரலாற்றுக்கு இவை கருவுடைய்களாகத் திகழ்கின்றன என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஒரு முகமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றைப் படிக்கும்போது அக்காலச் சூழ்நிலையை, நம் கண் முன்னே விறுத்தும் வகையில் அறங்குதல்லன. கோவில்கள் கட்டிய முறை, அங்கே வழி படப்பட்ட கடவுளர், அவர்களுக்கு உடத்திப் பிரதிமாக்கள், அவற்றிற்காக கொடுக்கப்பட்ட தாள தர்மங்கள், கோவில் விர்வாகம், அங்கே பணியாற்றிய ஏனைய அழுவங்கள் போன்ற பல செய்திகளை நாம் அங்கே காணமுடிகின்றது சமயம் இலக்கியங்களில் விடைக்கப் பெறுத பல செய்திகள் சாதனமாகின்து காணக் கிடைக்கின்றன.

வைஞ்சாவ சமயம் பாரததேசத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பாலியிருந்ததால் அதைப் பற்றிப், கல்வெட்டுகள் பாரதத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சில முக்கிய முறிப்புகளைப் பற்றியும் விகேஷமாக தமிழகத்திலுள்ள வைஞ்சாவுக் கோவில் கல்வெட்டுக்களைப் பற்றியும் இங்கு ஆராய்வேரம் இந்துமதம் கடல் கடங்கு வெளிக்கொடுக்கின்பு பாலியபோது பர்மா, மீபோடியா, தாய்லாந்து இந்தோ ஜெபிய போன்ற கிழைப் பாடுகளிலும் வைஞ்சாவும் பரவியதாக குறிக்கும் கல்வெட்டுகள் உண்டு. இவற்றில் சில வரலாற்று உண்மைகளை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பளித்த ஆசிரியருக்கு எனது நன்றியை தெரிய விட்டுக் கொண்டு இக்கட்டுக்கார் தொடர்ச் சூராயிக் கிடேரன்.

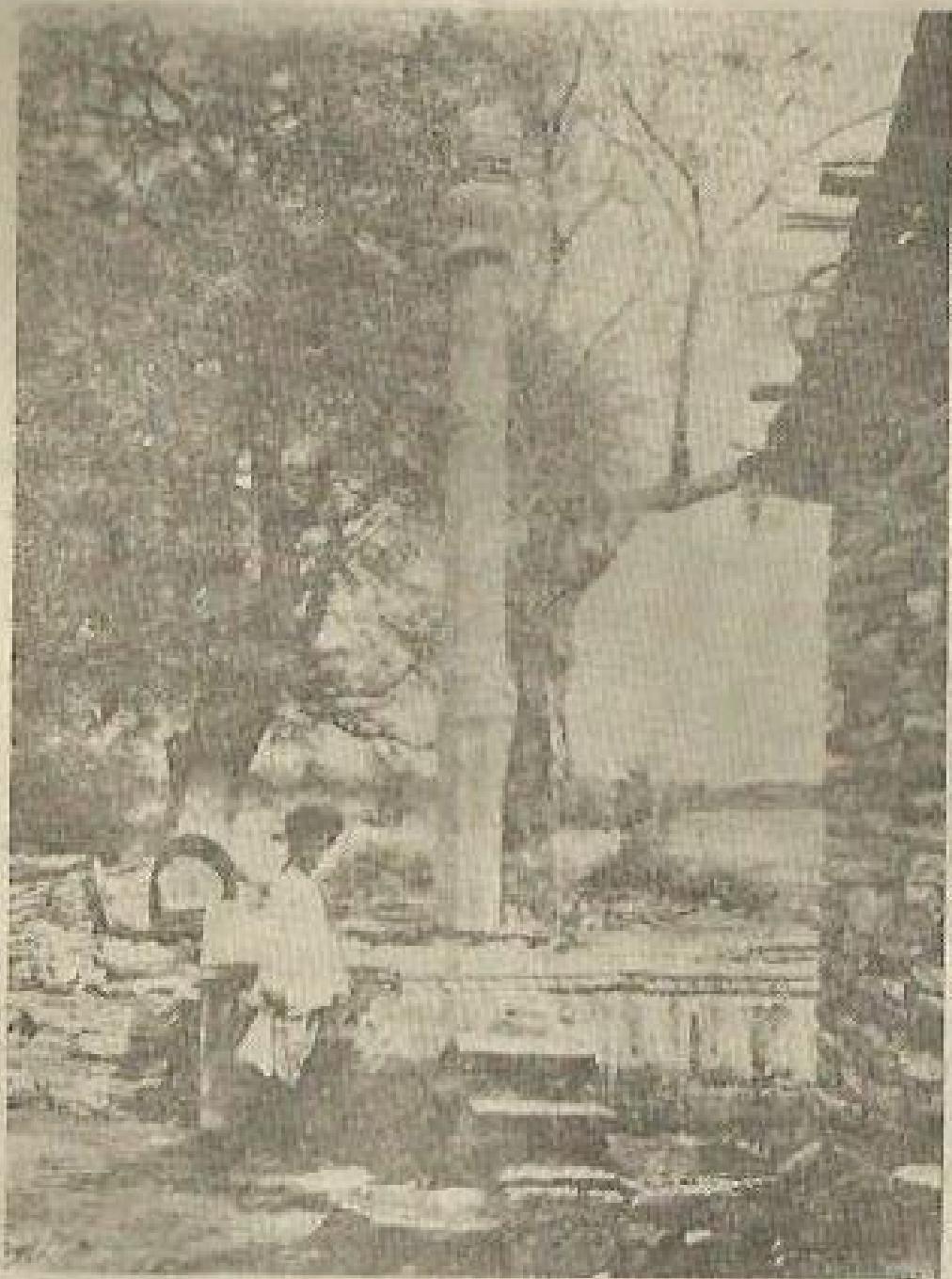
மத்தியப் பிரதேசத்தில் குவாவியர் நகருக்கு அருகாமையில் உள்ள பெஸ்கர் என்னும் விராமத்தில் கருடத்திற்கும் ஒன்று உள்ளது. (பெஸ்கர் விதிசாங்காத்திற்கு சுமார் 3 மீ.

தொலையில் உள்ளது.) அதில் பொறி கூப்பட இள்ளங்கல்வெட்டில் வர்க்காற்று கீறப்பு வாய்ந்தது. விரேக்கநாட்டு தூதுவள்ளுக்கால் பார்மபாக வதனுமாறி இத்துணை நிறுவியாது குறிக்கிறது இத்தூண். இக்கல்வெட்டை என்னிம்பேம் சர்

ஒரு மாச்சில் என்னும் தொலையில் ஓஞ்சைன் முதன் முதலில் கண்டு வெளியிட்டனர். கிருஷ்ண சகாபதம் தொடங்குவதற்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இத்தூண் நிறுவப்பட்டது. அதைத்திட்ட பார்மபாக என்றும் அறியக்கூடிய பிராவிகுத் தொழிலில் (பிராவிமி எழுத்தில்) எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் வடமொழி யாக்கம் பின்னருமாறு :

கோ கோவஸ்ய வகாக்கோவஸ்ய கருடத்துலஜ :
அவயகாரத : ஸிற வேஷவோதரேண
பகவதேன தியஸ்ய புத்ரேண தாசி சிலாகேண
யவனதுரேண சூகதேனயகாரகஜஸ்ய
அந்தஸ்திதஸ்ய உபாந்தாத் ஸகாசம் ராஜ்ஞ :
கெளுளி புத்ரஸ்ய பகபத்ரஸ்ய தாகு : வர்தேண
சலுர்த்தேண ராஜ்யேணவர்ததமானஸ்ய

பெல்நகரிலுள்ள கருடத்வஜம்

இதன்படி காசி தேவது ராணியின் மகனாக பரவத் திட்டனின் 14-ஆவது ஆட்சியாண்டில் இங்கரூட்டல்வழும் எவ்வ டோரல் என்றும் பாவதநால் நிறுவப்பட்டது. இவன் விடேக்க அரசன் அண்டியால்விதானின் ரூதனுவான். இவன் தங்களின்கூடச் சார்க்குவன். தியான் என்பவனின் மகன்.

ஒரு விரேக்க ஈட்டு தூதுவன் தன்னை பாலவதன் என்று கூறிக் கொள்வது குறிப்பிடத்தக்கது. இவன் விரும்புவழிபாட்டில் சம்மியவனுடைய இருந்துமையெல் அவசர வழிபாடும் வகையில் இங்கருட்டுவதுதாக ஏற்றுவிடுகிற். கண்ணவட்டு வாக்கியத்தில் “யோன தூதன்” என வருவது விரேக்க ஈட்டுத் தூதனைக் குறிக்கும். சமஸ்திருதத்தில் யானா என்பது பிரான்கருதத்தில் யோன என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாலபத்திரன் என்னும் அரசன் குங்கர் மாபிளே வந்தவன், பாலவத புராணத்தில் இவன் குறிக்கப் பெறுவினாக்.

விரேக்க அரசன் அவைக்கார்தர் வி. மு. 326ம் ஆண்டு
முதலாட்டு வடமேற்கு எல்லோ மீதுபடியெடுத்து புதுக்கூடத்தை
மலூட்டு சுன்னத் தொட்டு. பிறகு நட்புவு கொண்டு விரேக்க
அறிக்கைத்தை அங்கு விரைந்திட்டுள்ளன. அதற்குப் பிறகு சூடு
வடமேற்குப் பகுதியில் விரேக்காக்களின் ஆறிக்கழும் செல்
வாக்கும் அங்கு சிறையை நொடர்ந்திருந்தது. அப்பகுதிக்கு
உந்தாடம் என்று பெயர். அதன் மூக்கிய நூராக நிலந்தது
நால்கிலைம் என்கும் புராதன நூர்மாலை. தற்போது அது
பாவிஸ்தானில் உள்ளது. அங்குநான் அக்காலத்தில்
பிரசித்தி பெற்ற ஒளந்தா பங்கீங்க வேகம் இருந்தது.
அங்கு அரசாண்ட விரேக்க அரசர்கள் அண்டுபால் விதான்
என்பவன் குறிப்பிடத்தக்கவன். விதிசா நாட்டு மன்னன்
பாபுத்தீர்ஜ் தாயக்குந் அவன் குதுவலை அனுப்பி

பட்டவள். துவங்கு தோதன் எவியதோடு. இவள் தனின் பாகவதன் என்றும் தான்வழிபட்ட வாக்தேவாரா. தேவர்க்கெல்லாம் தேவர் என்றும் கூறுகிறார்.

இன்று அமெரிக்கர், ஐரோப்பியர் பேர்க்கு பல மேஜீஸ் கூட்டவர் கிருஷ்ண பக்தி இப்பக்கத்தில் சேர்க்கு பாகவதா களாகத் திகழும் காட்சியைக் காண்கிறோம் இது மீபகால சம்பவம் நான் என்று என்னினிட வேண்டாம் இந்த உண்மையை இங்கெல்லையட்டு மக்கு உணர்த்துவது போன்று அமைக்குவது. பள்ளிடக் காலத்தில் நம்மாட்டுவில் நூற்றுக்கணக்காக, சாகர்கள் ஒருவர், பாடசீலர் போன்றேர் இந்து மதத்தில்கோர்க்கு இரண்டாகல் கணக்காக. அவர்களை அக்குளிப்புத்திரியர்களாக நம் சமுதாயம் ஏற்று அனைத்துக் கொண்டது என்பதை விளைவு கொண்டது என்றாலும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருடத்தின் வேறு பக்கந்தில் மற்றிருக்கு கல்வெட்டோன்றும் உள்ளது. அதன் பட்டமொழி வடிவம் மின்வருமாறு கூறுகின்றது.

திரீணி அமிகுத பதாணி இறைவனாஷ்டுதாணி
பயந்தி ஸ்வாத்தி தாம : திபத : அப்சமாத :

இதன்படி தர்யம், நியாயம், விழிவுகார்ச்சி இவை மூன்றும் சாகாவதம் அளிக்க வல்லனவ.

(தொடர்கும்)

குண்ணார்த்தங்கள்

சீம.நா. பார்த்தசாாதி

21. கப்சனின் கோபம்

கண்ணன், பலராமன் முதலியவர்கள் இப்படி வீர திரசு செய்க்கன் புரிந்துகொண்டு கோகுவத்தில் நலமாக வாழும் செய்தியை நாரத மூனிவர் கம்சனச் சந்திக்க தேர்ந்தபோது அவனிடம் விரிவாகக் கூறினார். நாரதர் ஏதாவதொரு செய்தியை யாரிடமாவது விவரித்துக் கூறுகிறார் என்கும் அதற்குப்பின்பும், விளைவு ஒன்று ஏற்படாமல் போய்விடுமா? அவர் கூறிய செய்தி கம்சன் மனத்தில் வேலை செய்தது. ம.ஏ.ஸ் பிறந்தான் வயிற்று மகனுவே தன் உயிரிருக்கு அழிவு என்பதைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்த கம்சன் அஞ்சித்துறுத்தினான். நாரதர் தெரிவித்த விவரம் அவனுக்கு அது வயிற்றில் புளியைக் கறைந்தது. “இப்போதே போய் அவர்கள் தலையைச் சிலிவிடுகிறார்கள்” என்று கோபத்தோடு சீரி ஏழங்குறவு கம்சன். நாரதர் அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினார். “கம்சா! நீ நிலைப்பட்டு போல அது அங்களை கலப்போல காரியமிக்கிற அவர்களுடைய நல்விசையும், தோன் வயிற்கையும், அவர்களுக்குத் துரை நிற்கின்றன. நீ அவர் கவுசி ஏற்றுவிடுமான் ஆங்காத்திருக்கும் ஆளாக்க இயலாது” என்றார். அவனது கோபம் தணியவிட்டே.

கோபத்தில் பலனிதமான கட்டளைகளை இட்டான். “தேவகியையும், வகதேவரையும் மறுபடியும் சிறையில் அடையுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டான். வளிமையும் கொடுமையும் நிறைந்த ‘கெடி’ என்னும் அரக்கனை அழைத்

ஆக கோருவத்துக்குப் போய்க் கண்ணேன்றும் பலராமனையும் கொலைசெய்துவிட்டு வரச் சொல்ல அனுப்பினான். தனக்கு எதிரிகளாவிருக்கும் கண்ணேன்றும் பலராமனையும் பூண்டோடு ஒழிப்பதற்கு என்னென்ன வழிகள் என்பதைக் கவந்தா வோசிப்பதற்காகத் தன் அமைச்சர்களை ஒன்று கூட்டினான். வலிமை வாய்ந்த மல்லர்களை ஒன்று திரட்டிக் கோருவத் திற்கு அனுப்பினான். தன்னுடைய அரசவையிலேயே பொறு கைக் குணம் மிகுந்தவரும், சத்திய செலருமான் அக்ஞார் என்பவரைத் தனிமையாக வரவழைத்தான். தன்பாக சுற்றி விற்றிருந்த மற்ற அமைச்சர்களை யெல்லாம் அனுப்பி விட்டு அக்ஞாரரைத் தன்னருகில் தனக்குச் சம்மாக அமரச் செய்து கம்சன் அவணிடம் கூறவானான்:

“பயத்தினாலும், வன்மையாலும் சாதிக்க முடியாத ஒரு காடியத்தை நீங்கள் உங்கள் அறிவினாலும் சாமரத்தியத்து அலும் சாதித்துக் கொடுக்க வேண்டும். கண்ணாலும் பலராமனாலும் என் உயிரிருக்கே ஆபத்தென்று அறிந்து ஏத்தனில் யோ விதங்களால் அவர்களைக் கொல்ல முயன்றேன், முடிய விவரை. இப்போது நீங்கள் அங்கே கண்ணவிடம் சென்று “கம்சமாமன்னர் தனுர் வேள்விக்கு வரவேண்டும்” என்று சொல்லி அழைத்துவிட்டுக் கண்ணேன்றும் பலராமனையும் மட்டும் உங்களுடைய தெரிவேயே ஏற்றிக் கொண்டு வாருக்கள். பின்பு மற்றவற்றை அவர்கள் இங்கு வந்தபின்பு நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன். இல்லாவதான் நீங்கள் எனக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவி. கண்ணால் எனக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகள் கணக்கில் அடங்கமாட்டா. என் மாமலூகிய சராசந்தலைக் கொன்றுன். பின் நாகாசரன், பாஜூஷான், சம்பாகரன் என்று என் உறவிர்களையெல்லாம் அழித்து தொலைத்தபின் எனது கைகள் பழிவாங்கத் துடிக்க மீதமாக யாரும் ஆளிச்சுறி நானே இந்தப் பூமண்டலத்தை ஓரரசனாக இருந்து ஆளுவேன். அதெல்லாம் கண்ணேனத் தொலைத்

தால்தான் முடியும். நிங்கள் நான் கூறியபடி போய்க் கண்ணனே அழைத்து வாருங்கள்'' என்று அக்ரூரரைக் கோகுலத்துக்கு அனுப்பினான். அக்ரூரர் சென்றபின் கண்ணன் வந்தால் அவனை அரண்மனைக்குள் நுழையவிடாமல் வாசலிலேயே தீர்த்துக் கட்டுவதற்கான ஆட்களை கம்சன் நிறுத்தி வைத்தான்.

“கம்சா! உன் கட்டணையே மீறமுடியாது என்பதற் காக இதை நான் செய்கிறேன். ஆனால் நம் திட்டப்படி எனுவும் நடந்துவிடாது. நன்மை வாழுவும், தீயை அழிய வும், அறம் வெல்லவும், மறம் தோற்கவும் தெய்வசித்தம் என்பது ஓன்று தனியாக இருக்கிறது” என்று புறப்படுவற்கு மூன்று அக்ரூரர் அவனுக்கு அறிவுரை கூறிவிட்டுப் போயிருந்தார்.

இங்கு இவ்வாறிருக்க, அங்கே கோகுலத்தில் கம்சனுல் ஒவப்பட்ட கேளி என்னும் அசரன் வியோமன் என்னும் மற்றொர் அகரணையும் உடன் கூட்டிக் கொண்டு நுழைந்தான். முதலில் கேளி மட்டும் கண்ணனுடு போர்டுவதென்றும் அவனுக்கு அழிய நேரிட்டால் அதன்பின் வியோமன் வருவதென்றும் அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பாடு செய்து கொண்டனர். கேளி குதிரையின் உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு போருக்குப் பாய்ந்து வந்தார். எல்லோராயும் கடித்தும் கூத்துத்தும் குன்புறுத்தி வந்த அந்தக் குதிரை கண்ணனை விழுங்க வந்தபோது கண்ணன் நன்மையை அதன் வாயில் நுழைந்து, உடனே சென்றதும் கையானது பெரும் வளர்ந்து குதிரையின் வயிறு வெட்டித்துச் செத்தொழியும்படி செய்தான். பின் வியோமாசரன் கிணம்பி வந்தான்.

கோகுலத்துச் சிறுவர்களும், கண்ணன் முதலிய இளைஞர் களும், பிருந்தாவனத்துக்குப் பக்கத்தில் பசுக்களை மேய-

விட்டுவிட்டு ஓர் இடத்தில் கூட்டமாக விளையாட்டுக் கொண் டிருந்தார்கள். விழோமாசரனும் ஒரு விளையாட்டுச் சிறு வணப்போல உருமாறி அந்தக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டான். ஒவ்வொரு சிறுவனுக் கிழுத்துக் கொண்டு போய்ப் பக்கத்திலிருந்த பாறைக் குகையில் தன்னி முடிக்கொண் டிருந்தான் அசரனுகிய சிறுவன். என்கியிருந்த சிறுவர்கள் கண்ணன் முதலிய நாலைந்து பேர்கள்தான். தங்களில் பெரும்பாலான சிறுவர்கள் திடீரென்று மறைந்த மாயம் புரியாமல் திகைத்தனர் அவர்கள். கண்ணன் மட்டும் உண்மை தெரிந்து விந்துக் கொண்டே பேசாமல் இருந்தான். சிறுவனுக் கிழுந்த அசரனுக்கு அருகில் வந்து திடீரென்று அவனே எதிர்பாரதவிதமாக அவனுடைய கழுத்தைப் பற்றிக் கொண்டான் கண்ணன். அசரன் திடுக்கிட்டுச் சுய உருவடன் கண்ணனைத் தாங்க வந்தான். கண்ணன் ஒரே முச்சாக மூயன்று அவனுடைய கழுத்தை தெரிந்துக் கொடு நன்றினான். விழோமாசரன் ஸ்ரீ விழந்து முச்சுத் தின்றி இரந்தான்.

டட்டே அந்தக் குகைக்குப் போய் அதை முடியிருந்த பாறையைத் தீர்ந்து உள்ளே அடைப்பட்டுக் கிடந்த கோகுலச் சிறுவர்களை வெளியே அழைத்துக் கொண்டு வந்தான். மற்றச்சிறுவர்களின் முகங்கள் அபபோதுதான் மவர்ந்தன. இப்படிக் கோகுலத்தில் கண்ணன் செய்து வெற்றிபெற்ற நிரச் செயல்கள் என்னற்றவை.

(தொடரும்)

கிடாசார்யன் சந்தர விவரம் :

ஆயுள் சுந்தர ரூ 250/-

வருடச் சுந்தர ரூ 12/-

பிரேரணைவாம்

Dr. V. V. ராமானுஜம்

வைஷ்ணவனின் உள்ளுறை லக்ஷணங்களை இன்னும் சிறிது விமர்சிப்போம். ஒரு சமயம் ஸ்ரீபராசரபட்டர் தமக்கு அந்தரங்கரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை “திருமணை அநந்தாழ்வானிடம் சென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் இருக்கும்படியை அறிந்துவாரும்” என்று அனுப்பினார். அவர் அநந்தாழ்வானிடம் சென்று சேர்ந்தபோது அங்கு ஒரு வீசேஷ ததியாராதனம் நடந்துகொண்டிருந்தது. பந்தி பந்தியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அழுதுசெய்துகொண்டிருந்தனர். (உணவருந்திக் கொண்டிருந்தனர்). இதனால் அநந்தாழ்வானுல் வந்தவரை உடனே கவனிக்க இயல வில்லை. இவரும் நெடும்போது பொறுமையுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் அநந்தாழ்வான் வந்து, “நெடும் போது காத்திருக்க வைத்து விட்டேன். சோ, உடன் இருக்கிறீர்; உடனே அழுதுசெய்ய வேணும்” என்று அழுத்து உபசரித்து, அவர் உண்ட விசையார் வந்த காரியத் தைப்பற்றி விடாவ, அவரும் பட்டர் தமிழம் வரவிட்டதை உணர்ந்திருந்தார்.

அநந்தாழ்வான், “கொக்கைப்போன்றுக்கும்: கொழி போன்றுக்கும்; உப்பைப் போன்றுக்கும்; உம்மைப் போன்றுக்கும்” என்று சொல்லி அவரை போகவிட்டாராம். இவற்றுள் நாலாவது லக்ஷணமான “உம்மைப்போன்றுக்கும்” என்பதே 6000-ப்படி குறுபரம்பரை நூலில் முக்கியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள போதிலும், தான்கையுமே கருக்கமாக விளக்குவோம்.

கொக்கு, நீர் நிலையில் நின்று சிறுமிள்களைக் கணிகீயாமல் போகவிட்டுப் பெறியமின் வரும்போது கடுகப்பிடித்து உண்ணும். அதேபோல, “அதிகதபரமார்த்த அர்த்தகாமாந பேசு:” என்கிறபடி உபேயத்தை (வாழ்வின் பயனை) தெளிய அறிந்தவனும் ஜஸ்வர்யம், கைவல்யம் (ஸ்வாத்மாநுபவம்) முதலான சிறியபயன்களில் கண்ணவயாமல், “மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று” என்கிறபடி எம்பெருமானுடைய திருமூகமலரித்தியொன்றையே தன்பேரூக்கக்கருதி அதற்குறுப்பான கைங்கரியத்திலேயே கண்ணவத் திருப்பான்.

கோழி, சூப்பையைக்கின்றி அதிழுள்ள பயனற்ற பொருள்களை விலக்கி, பயனுள்ளவைகளான தானியங்களை உட்கொள்ளும். ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் சாஸ்தர ஸ்காநா ஆராய்ந்து, பெற்றுக்கூபாயமால் விரிக்கப்பட்டவற்றுள் கூர்மீயாக ஞானபோகாதிலோ அலோரம் என்று கழிந்து, “உண்மைத்தால் என்றீன்றிருந்தாய்” என்று எம்பெருமானின் அருளைத் தகுஞ்சமாகப்பற்றி, பாகவதர் களின் திமிலே ஒதுங்குதல், ஆசாரியனிட்டவழக்காயிருத்தல் இவற்றை ஸாரமேன க்ரஹித்து அந்திமோபாய நின்டனுக் கிருப்பான்.

உப்பு, நிரில் கரைந்து மறைந்துநின்று உணவுக்கு ஒதியை பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் தனக்குள்ள பெருமைகளை ஒரு சரக்காக நினையாமல் அடியார் குழாத்தில் தன்னடைக்கத்துடன் தாழ்ந்து நின்று பரிமாறி (இது, தன்னுமறைத்து கொள்ளுதலே யொக்கும்) அக்குழாத்திற்கு இனிமையை உண்டுபண்ணுவான்.

கடைசியாக, “உம்மைப்போனிருக்கும்” என்றது, வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பெருமையை அநந்தாழ்வான் கண்டு கொண்டுமையால், ஞானாறுஷ்டானபூர்ணரான ஒருவரே

பட்டகுக்கு அந்தரங்கராக இருந்தல் கூடும். ஆயினும் பாகவதர்கள் அழுது செய்யும்போது முசம் களிக்காமல் காத்திருந்து, “போன்கம் செய்த சேடம்” ஆன ப்ரஸாதத்தை உண்பதைப் பெறுப்பேசுக மதித்து உண்டமோலும். வந்த அஹப்புடன் நெடுநேரம் காத்திருக்க நேர்ந்தகதற்குத் துளியும் வருந்தாமல் தன்னடாகத்துடன் நடந்து கொள்ளுமையாலும் அவர் எல்லக் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கணும் பொருந்தியவர் என்பதால் “உம்மைப்போவிருக்கும்” என்று அதை உயரிந்த வகூணமாகச் சொன்னார். “அபகுதமதமாந: நிரஜிதக்ரோத வோப:” என்ற வகூணங்கள் பொருந்தியபடி.

பின்னே உலகாதிரியர் அருளிச்செய்த முழுஷாப்படி என்னும் பற்றால்ய நூலில் தவயப்ரகரண அவதாரிக்கலீல முதல் முன்னம் விலகுன ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிகாரி”யின் வகூணங்களை ஆச்சர்யமான முறையில் அருளிச்செய்திருப்பது. இந்த வகூணங்கள் ஒரு நபரிடம் திரண்டு அபைந்திருப்பது மிகவும் அரிதாவிருக்கு மாணினும், இவற்றை நாம் அறிந்து, கூடியவரை இவற்றின்படி நம் ஒழுக்கத்தை அமைத்துக் கொள்ளுதல் நலம். ஜாகாசாரியரின் வாதம் (முலூ. 116) வருமாறு :

“புறம்புள்ளதான் பற்றாக்கியவைதைய வாணைபோடே விடுக்கூடும், எம்பெருமானையே நன்றாமென்று பற்றுக்கூடும், பேறுதப்பாதென்று துவாகித்திருக்கூடும், பேற்றுக்குத்தயரிக்கை ஆம், இருக்கும் நான் உகந்தருவின நினைவைக்கே ப்ரவணானும் தனுநுபவங்களாவங்களே போறுபோக்காக்கையும், இப்படி விருங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றம் அறிந்து உகந்திருக்கை ஆம், திருமந்தாத்திரும் நவயத்திரும் நியதனுக்கையும், ஆசார்யப்ரேமம் கணத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கவிலூம் குதஜ்ஞானும்ப்போக்குகையும், ஐஞானமும் விரக்தியும் சாந்தியும் குடையஞானிருக்கும் பரமஸாத்திரிக்கோடே ஸந்து யாலம் பள்ளுக்கையும் கவஞ்சியாதிகாரிக்கு அவச்சாபேஷிதம்.”

ஸ்ரீவைஷ்ணவருடைய மாப்பான்ஜமையும் செயலூடு
அமைய வேண்டியபடியே விளக்குவது இந்த ஸ்ரீகூம்.
இங்கு பத்து விளையங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

1. புறம்புண்டான் பற்றுக்களாவன். தேவாந்தநக்
களான தாய் தந்தை மனீங்விமக்கள், ஜோந்துக்கூர்க்
அமைந்த விடு, விளைநிலம் முதலியன. இவர்களிடப்பிடிகள்
களிடம் ‘எனது’ என்ற புந்தி கூடாது. ‘நீர் நுழைதலையிலை
வேர்முதல் மாய்த்து’ என்றார் ஆழ்வாரும். [பற்று
வேண்டாம் என்கையாக நமக்கு வாய்த்த கட்டாமகண
விடக்கூடாது. அவற்றைப் பற்றியிருந்து ஦ிரு என்று
செய்து கொண்டே இருந்தது வேண்டும்.]

2. நமக்கு வாய்த்த ஏழாக்குள எம்பெக்காரிஸ்கே
எல்லாவித ரஷ்டனங்களுக்கும் தலைமாகப்பற்றுவதைக்கும்.
வேற்றுஞ்சு தலைமாகும் என்ற நிலையே கல்காமக்
விலக்கவேண்டும்.

3. ஸர்வேச்வரரீஸ் அடைதல் என்ற பெரும்
பேற்றுக்குத் தகுந்த கைமருதனோ உபாயமோ நம்மிடம்
இவ்லாமையும், நம்மிடம் தோஞ்கள் (பாபங்கள்) மிகுந்
துள்ளமையையும் கண்டு பயப்படாமல் ஸர்வேச்வரரீஸே
புகலாகப்பற்றிவிட்டமையால் அவன் கட்டாயம் நம்மை
ரசுப்பான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை (மஹாவிச்வாஸம்)
யோடிருக்கை.

4. இப்படி நம்மி இருந்தாலும், நாம் பெறக்கொரும்
பேற்றின் பெருமை தெருசிலபட்டு, *நாவிலவயம்
கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே கூனிக்கொன்னும் காலம்
இன்னம் குறுகாதோ* என்று “எப்போது பேறு
வித்திக்கும்” என்று அதைக் கடுக அடைய ஆசைப்படுதல்
[மேற்கண்ட இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முருங்கத்

தோற்றுவாமாயிலும் முரண்பாடு ஒன்றுமில்லை. பற்றும் உடாக்கான ஸர்வேஸ்வரனின் பெருமை விச்வாஸத்தை உண்டாக்கியாகவேண்டும்; பெறப்போகும் பேற்றிக் கொள்ள பெருமை அதை விரைவில் பெற ஆசையையுண்டாக்கும்.)

5. கீழிரண்டு விஷயங்களும் உள்வானுலும் இந்த வட்டம்போடு இவ்வுலகில் இருக்கும் காலத்தை நல்லபடியாகப் போக்கவேலூமே. அதற்கு வழிகாட்டுகிறூர். அவன் உகந்தருளி வாழும் அரச்சா ஸ்தலங்களில்—குறிப்பாக *கண்டியூர் அரங்கம் கச்சி பேர் மல்லை என்று மண்டினார்* என்கிறபடியே திங்க தேசங்களில் மிகவும் ப்ராவண்யம் (அன்பு) உடையவனும். அங்கு கோவில் கொண்டருளியுள்ள பெருமாளிடம் குறைநுபவ கைங்கரியலிகளையே பொழுதுபோக்காக உடைமை.

6. இப்படி இருக்கை ஜெளகிகரிகளுக்கு சுரமஸாத்ய மாணகயாலே இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையும் சரித்திரமும் அமைந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டால், “இருள்தருமை இந்க உலகத்திலும் இப்படிப்பட்ட உத்தமாதிகாரிகளைக் காணப் பெற்றோமே!” என்ற அவர்கள் பெருமையற்று அவர்களிடம் ஆதரம் காட்டுகின்றன.

7. ஆசாரியர் நமக்கு உபடித்தித் திருமத்தரம், அதன் விவரங்களை நல்லம் இவற்றில் பொறிந்துள்ள அரித்துக்கொள்ள அறிந்து, அதற்குமேலே போது போக்குவடை வனும் அவற்றின்படி வாழ்க்கையை அமைந்துக் கொள்ளுகின்றன.

8. இதுவரை சொன்னவற்றை ஏன்னாம் உபதேசத்தாலே நமக்குணர்த்திய ஆசாரியர் பக்கல் ஆழ்ந்த பக்கியுடன் இருக்கை; அதனால் நூண்டப்பட்டு அவனுக்கு கைங்கரியங்களைச் செய்துக்

9. நம்மைத் திருத்திப்பணிகளான்ட ஆசாரிய
விடத்தும் இடையாகுது நன்றி பாராட்டுதல்.

10. இவ்விஷயங்களில் நாம் கலங்கின்னாலும் கலங்காமல்
நிற்கும்படி உசாத்துணியாக இருக்கவும், இவை மேலும்
வளர்ந்து செல்லுகைக்காகவும், சூரிய வைராக்யம் இவை
பூர்ணமாக உடைய பரமஹதவிகராண பாகவதரோடு
ஊறவாஸம் பண்ணுமாக.

ஆ இந்தப் பத்து விஷயங்களும் ஒவ்வொரு வைத்து
வனுக்கும் முக்கியமாக இருக்கவேண்டிய அபேக்ஷிதங்கள்
(Essential Qualifications) எம்பெருமானங்களால் இவை
நம்மிடம் ஈருத்த வேண்டும்.

(தொடர்ந்து)

SRI BADRI SPECIAL

92, T. P. Koil Street, Madras-600 005.

Phone : 841151

From 29-4-89 to Days 36 Days

Waltair, Puri, Gaya, Varanasi, Allahabad,
Ayodhya, Naimisaranyam, Haridwar, Geetha-
bhavan, Devaprayag, Badri, Kurushethram,
Delhi, Mathura, Brindavan, Agra 27 days Tour
End, Pushkar, Dakore, Ahmedabad, Dawarkas,
Bombay 36 days Tour End.

**Special Train Fare including Two Meals &
Coffee Sight Seeing, Badri Bus Fare,**

27 Days CTS Rs 260/-

B6 Days 2nd Class Rs 255/-

ஶ்ரீமத் பகுவத் கிணத

‘இரண்டாம் அத்யாயம்

எவ்வள்ளும் சாலைகளை நனிக்கித்துமர்துவி |
நர்ம்யாத்தி யுத்தாச்சேயோக்யத் சூத்ரியஸ்ய

நவித்யதே ॥ 31

மற்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த யுத்தத்தை உண்ணு
டைய தர்மமென்று பார்த்து வருந்துவதற்கு உரியன்னிலை;
ஒத்திரியனுக்கு தரீமத்தினின்றும் தவருத யுத்தத்திலும்
வேறு நன்மையில்லை என்பதாம்.

இதுகாறும் போர்க்களத்தில் அன்பும் கருணையுமாகாது
என்றால்; இதில், போரினத் தன்னுடைய அறம் என்று
கருதிச் செய்தல் வேண்டுமென்று அருளுகிறோன் பகவான்.
போரில் உயிர்களுக்கு மரணம் ஏற்பட்டாலும் அந்த மரணம்
பாவமாகாது; வேள்விக்கள் உயிர்க்குந்தாலும் மரணம்
போன்றனவதாம். அதனால், யுத்தம் என்பது நன்மையாகும்;
அதில் மரணமடைந்தார்க்குத் துறக்கம் கிடைக்கின்றது;
அதனால் போர் என்பது உயிர்கட்டுப் பஷ்டங்கும் ரகுணச்
செயலேயாகும் என்பதாம்.

ஆயுதமில்லாதவரையும் புறழுதுகூட்டி ஒடினவரையும்
குறித்து ஆயுதப் பிரயோகம் பண்ணப்படாத யுத்தம் அறத்
தின் வழுவாததாம்; அத்தகையது உண்ணுடைய போர்;
இது உயிர்கட்டுத் துன்பம் பயப்பதாகாது. பின் நன்மை
பயத்தலன்றி தற்பொழுது உண்டாக்கும் துன்பச் செயலை
உமிக்கை என்பர். யுத்தம் என்பது பின் நன்மையைப்
பயத்தலால் அறம் எனப்பட்டது. மருத்துவன் புண்ணினை
அறுத்தற்பொழுது துன்பஞ் செய்யி இரும் அது
நோயாளிக்கு நன்மையாம். அது இம்கையெனப்படாத
வாறுபோல இதுவும் இம்கையெனப்படாமல் நன்மையெனப்
படும் என்பது கருத்து.